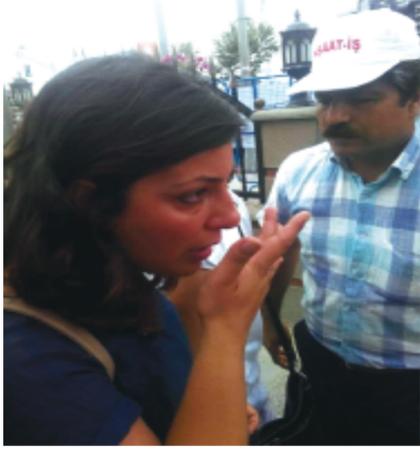

İşçilerinin Kazanmasının En Önemli Nedeni Kararlı Ve Örgütlü Mücadeleleri

1 Eylül günü Esenyurt Belediye Başkanının saldırısına uğrayan Avukat Sevinç Sarıkaya ile sohbet ettik. Sarıkaya bize inşaat işçileri, örgütlenme ve saldırı üzerine düşüncelerini anlattı.

İnşaat işçileri sendikası avukatısınız. İnşaat alanı sendikalaşma için güç bir alan değil mi?

Evet inşaat alanı zor bir alan, bir kere işçiler sabit bir yerde değiller ve genellikle sigortasız çalışıyorlar. Yevmiye usulü çalışanlar da var. Genellikle ücretleri ödenmiyor ve taşeronluk sistemi ise bu sektörün kanayan yarası, çünkü taşeronluk sisteminin en yaygın olduğu alan, bu sektör.

İnşaat aynı zamanda erkek işi olarak bilinir. Bir kadın olarak bu alanda çalışma yapmak nasıl?

Bu alanda çalışma yapmak bir kadın için elbette zor. Eylemlerde dahi eğer polis müdahalesi olacaksa, ilk önce işçi arkadaşlar bana dönüp 'siz geride durun' diyorlar. Ya da eylemde gece kalınacaksa bana 'siz kalmayın, kadınsınız' diyorlar. Ben de 'hayır bunun kadın-erkek olmakla bir alakası olmaz' diyorum. Ben de 'kalacağım' diyorum ve günler ilerledikçe beni kendileriyle mücadelede kendilerinden görmeye başlıyor. Esenyurt Belediyesi eyleminde polisle tartıştığımızda işçi arkadaşlar, "polis buradan birine bir söz söylese en fazla biz de bir söz söyleriz, ama sana bir söz söylerlerse onu öldürmemiz gerekir, çünkü sen kadınsın" demişlerdi. Ben de "sermayenin karşısındaki mücadelede kadın ve erkeğin mücadelesi eşittir, ben kendimi korurum" dedim. En son Necmi Kadioğlu bir işçi arkadaşı, sendika başkanı ve beni darp ettiği ve hakaret ettiği işçi arkadaşı ve sendika başkanı "seni koruyamadık" dediler. Ben de yine korunmaya ihtiyacım olmadığını birlikte mücadele ettiğimizi belirttim.

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

3 - 17 Eylül 2014 / S 266 / 1 TL

DEVİRİM BİZİZ BİZ DEVİRİMİZ!

Kapitalist uygarlık miadını çoktan doldurdu. Yeni toplumun doğum sancıları giderek sıklaşıyor. Yer-küre emek ordularının eylemleriyle sarsılıyor. Çok değil, sermaye dünyasının "sosyalizmin tarihsel yenilgisi"ni ilan etmesinin üzerinden çeyrek asır geçti. Sosyalizm güçleri küresel olarak "kapitalizmin tarihsel yenilgisi"ni pratikte ilan etmiş durumda.

"İşçi sınıfı ya devrimcidir, ya da hiçbir şey!" demişti Marx. Tarihsel kurtuluşu gerçekleştirmeye yazgılı bir sınıf olarak işçi sınıfı ya tarihsel dönüşüme öncülük edecek ya da çürüyen kapitalist toplumun ezilen sınıfı olarak yok olup gidecek. Devrimci proletarya ancak devrimci sınıf partisinde örgütlenirse bu tarihsel görevini yerine getirebilir. Leninist Parti'nin daha kuruluşunda belirttiği gibi "Devrimci proletaryaya dayanmayan bir hareket sosyalizm adına layık olamayacağı gibi, düşünsel ve eylemsel olarak ÇORAKLAŞMAKTAN kurtulamaz. Buna karşılık modern sosyalizmle bütünleşmeyen devrimci işçiler ideolojik olarak burjuvazinin etkisi altında kalıp zamanla YOZLAŞMAKTAN kendilerini kurtaramazlar."

Leninist Parti kuruluşundan itibaren tüm kadrolarıyla, üyeleri ve sempatanlarıyla zorlu kavgalara girdi. İşçi ve emekçilere devrimci iktidar hedefini, devrimin güncelliği ve gerçekleşebilirliğini gösterdi. Bu uğurda en ağır bedelleri ödemekten çekinmedi. Haziran Ayaklanmasıyla birlikte Partinin görüşlerinin ne kadar isabetli olduğu en geniş emekçi yığınlar tarafından çok daha net görüldü. Bu noktadan sonra Partinin önünde duran en temel görev, en geniş emekçi yığınlar arasında derinlemesine kök salarak gerçek bir güç örgütünü yaratmak ve mevcut devrimci koşullarda devrimin zaferini gerçekleştirmektir. Leninist Parti 25. yılında bunu başaracak koşullara sahiptir. Devrim biziz, biz devrimiz!

Editör

Ayaklanmaya Hazırlanmak

Bir fizik yasasıdır: En sert biçimde yere çakılmanın koşulu en tepe noktada olmak. Devrim daha azına razı olamayacağı için, Kasımpaşalıyı faşist devletin en tepesine taşıdı.

Bütün tarih bilgisi tarikat evlerinde devşirdiği küfürle karışık "bilgi"den ibaret olan bir adam, nasıl oldu da şimdi kendisine sadrazam atayacak noktaya geldi. Değeri bilinmemiş zekası ve üstün yetenekleri sayesinde mi? Öyle olmadığını herkes biliyor.

3

Gerçek Başarı
Dorukları İçin

C.Dağlı

2

İktidarın Korkusunu
Gerçeğe Çevirmek

Taylan Işık

4

İŞİD De İnanma!

Ali Varol Günel

5

Gençliğin
Enternasyonalist Eğitimi

Umut Güneş

7

Ayaklanma Devrim
Bağlantısı

Özgür Güven

10

Gerçek Başarı Dorukları İçin

C.DAĞLI

BAŞYAZI

HDP 10 Ağustos'ta girdiği ilk seçimde "başarıyla" çıktı. Kitle desteğini ve kitle gücünü artırdı. Burjuva güçler bu durumdan rahatsız olmadılar. Zaten HDP de düzen güçlerini ürkütecek sözler etmedi. Hatta bazı burjuva çevrelerin desteğini bile aldı. Medyada, basında bu destek açık olarak belirtildi.

Sonuçta bu parti 10 Ağustos'tan sonra kendini daha güçlenmiş görüyor. Oysa bu yön onun en zayıf yönüdür. Bu sonucu çeşitli yönleriyle irdeleyelim.

1- Seçimde gösterdikleri "başarı" bir seçim partisi olan HDP'nin seçim partisi olma durumunu derinleştirecekti. Politikalarını bu yönde derinleştirecekleri kendilerinin açıklamalarında var. İlk başarıdan hemen sonra önümüzdeki seçimleri hedef gösteriler. Önümüzdeki seçimde, ilk başarıyı sadece yinelemek değil, daha büyük bir başarı elde etmek gerekir.

Böylece her seçimden sonra bir sonraki seçimler adres gösterilecek. Ve böylelikle bu parti içinde geçmişte devrim adına ne söylenmişse bundan hızla uzaklaşılacak.

2- Seçim başarısı geri dönülmez temel bir politik çizgi haline getirilince başarının büyütülmesi için girilen yol derinleştirilecek, zorunlu olarak sınıflı bir toplumda sınıf mücadelesi derinleştirileceğine bunun yerine "herkesi kucaklayan" bir politika takip edilecektir.

Sınıf kavgasını devrim savaşımını derinleştirmek, seçim başarısı için orta sınıfları, mülk sahiplerini kaçırmak demektir. Zaten 10 Ağustos seçimleri sırasında olduğunca "kucaklayıcı" bir siyaset çizgisi ortaya kondu. "Kucaklama" anlayışı yükselen devrimci kavgayı, büyüyen devrimci güçleri kucaklamayı değil, düzen güçlerinin bir kısmını yanına çekmeyi hedefliyor.

Burjuvaziye dokunmadan emekçiler yararına hiçbir şey yapılamaz. Burjuva çevreleri "kazanacak" bir anlayış sergiliyorlar, emekçilerin çıkarlarını, istek ve özlemlerini savunmuyorlar demektir.

Gerçekte amaçlanan toplumsal bir sözleşmedir. Bu boş bir çaba olsa da peşinde koştukları amaç budur.

3- Bu parti çok yaygın bir gücü olan sosyalist, ilerici, devrimci potansiyeli oya çevirmek için özel bir çaba içinde. Sık sık çok yaygın olan ilerici, devrimci potansiyelden söz etmeleri bunun içindir.

Emekçi kitlelerin istemleri parlamentoya taşınıyor. Parti parlamenter yapısını güçlendirdikçe hakların istemleri de daha güçlü gündeme taşınacaktır. Böylece emekçi halk yığınlarının istemleri parlamentonun denetimine sokulacaktır. Halkların istemlerinin çözüm yolu ve çözüm yeri burasıdır, yani burjuva parlamentosudur denmiş oluyor.

4- Bu parti bu şekilde bir yol izleyerek en uç noktası "aşırı muhalefet partisi" olan bir parti olarak varlığını sürdürecektir. Devrimci bir parti değil, bir muhalefet partisi. Devrimci ortam nedeniyle zaman zaman devrimci laflar edilse de bu sözler muhalefet çizgisinde etkisizleştirilecektir.

Mücadelenin devrimci mücadele biçimini aldığı koşullarda ve durumlarda bir muhalefet partisi olarak değil, doğrudan eylem partisi olarak, sokaklardaki mücadelenin partisi olarak, devrimci mücadeleyi temel alan bir parti olarak hareket etmek gerekiyor. Emekçi yığınların istemleri ancak devrimci mücadele yoluyla gerçekleştirilebilir, karşılanabilir.

5- Böylece şu denmiş oluyor: Emekçilerin, ezilen ve sömürülenlerin istemleri parlamento kürsüsünde yankısı bulacaktır. Bugün bir baskı gücü olarak ileride ise belki de çoğunluk sağlayarak ezilen sınıfların istemlerinin bir kısmının karşılanması sağlanacaktır. Bunun için devrime başurmaya gerek yoktur. Böylelikle bu yolla bize devrimin gereksiz hale geleceği kanıtlanmak isteniyor. Aslında yapılmak istenilen çok açık: Kitleleri devrim düşüncesinden uzaklaştırmak ve dolayısıyla onları reformizmin etkisine sokmak.

Dolayısıyla egemen sınıfın ve onun politik güçlerinin fazla itiraz etmeyecekleri bir çerçeveye çekilmek isteniyor kitle mücadelesi.

6- Reformcu bir anlayışla yapılan siyasette parlamenter mücadele aracı, en üstün, en önemli araçtır. Eleştirimizi daha ileri götürürsek, parlamenter yol esastır. Mücadelenin diğer araçları ise ikincildir, önemsizdir. Bütün mücadele araç ve olanakları parlamentodaki gruba bağlı olarak yürütülmelidir. Dolayısıyla her eylem, her olanak sınıf mücadelesindeki her gelişme, her olay parlamenter bakış açısıyla değerlendirilecek. Artık her şey parlamenter çalışmanın başarısı içindir.

7- Parlamenter bir bakış açısından "başarı"nın gerçek anlamı şudur: Parlamento dışı devrimci mücadele yerine parlamenter mücadele temel alınacaktır. Böylece burjuva kurumlara başkaldıran insanlar, yeniden düzen kurumlarının egemenliği altına sokulacak, yani bugünkü toplumsal sisteme bağlanacaktır. Devrimci olanı terk etme, canlı enerjik kitle mücadelesini ılımlı, uzlaşmacı bir alana çekme "başarı" olarak gözüktüyor. Dolayısıyla "başarı" tekelci kapitalist düzeni güven altına almak anlamına gelir.

Böyle bir "başarı"nın varacağı yer, parlamenter darkafalılık, parlamenter bozulmuşluk ve çürüme. "Başarı"nın başarıya ulaşmalarını yıkımıyla sonuçlanacağı açık.

8- Küçük burjuvazi tüm sözlerini söylemelidir. Daha tüm sözlerini söylemedi. Sonuna dek serpilip gelişmedi. Bundan sonra da sözünü söyleyecek ve kendi çizgisinde pratik olarak yürüyecektir.

Her şey söylenip bittikten sonra, anlaşılacaktır ki, "yeni bir yaşam" yeni bir toplumla ortaya çıkar. Yeni bir toplum ise devrimi gerektirir. Emekçi insanlar için bir hayat kurmanın yolu gerçek devrimci mücadeleden geçer.

Ancak proletarya bu sürecin sonuna dek ilerlemesinin bekleyemez yani sürecin tamamen olgunlaşmasını beklemeden, halka ve devrime önderlik ederek emekçilerin gerçek kuruluşunun yolunu açmalıdır. Gerçek başarı doruklarına bu şekilde varılacaktır.

Kadıköy'de Kuşatma Altında Miting!

Kadıköy'de "Ortadoğu Halkları Barış İstiyor" sloganıyla yapılacak 1 Eylül Barış Mitingi'ne İstanbul Valiliği izin vermedi. DİSK, KESK, TMMOB, TTB ve HDP İstanbul İl Örgütü'nün birlikte düzenlemek istediği 1 Eylül Barış ve Kardeşlik Mitingi'ne izin verilmesine rağmen kurumlar Kadıköy'de buluşacaklarını ilan ettiler. Bunun üzerine sabah saatlerinden itibaren Ayrılık Çeşmesi, Kadıköy İskele Meydanı, Moda ve Bahariye Caddesi de dahil olmak üzere polis ablukasına alındı. Bir çok noktada çevik kuvvet, TOMA ve akrepler hazır bekletildi. Son olarak Emniyet yetkililerinin HDP yöneticilerine İskele Meydanı'nda basın açıklaması yapabileceklerini ama yürüyüşe izin verilmeyeceği bildirildi.

Halk Kadıköy Meydanı'nda bayrakları, dövizleri ve pankartlarıyla toplanmaya başladı. "AKP'yi Susturalım Akan Kanı Durduralım", "İşbirlikçi AKP'yi Yeneceğiz", "Dünya Halkları Barış İstiyor" yazılı pankartlar açıldı. Saat 17.00'ye gelirken HDP yöneticilerinin görüşmeleri sonrası bir saatlik basın açıklaması ve etkinlik yapılabileceği bildirildi. Kadıköy İskele civarında etkinlik saati yaklaşırken sloganlar atılmaya ve halaylar çekilmeye başlandı. TTB, İstanbul Tabip Odası, KESK'e bağlı sendikalar ve Mücadele Birliği Platformu flamalarıyla alanda toplandılar. Yeldeğirmeni Dayanışması Ezidi halkını temsil

eden kıyafetler ve puşilerle alana geldi. Saat 17.00'de basın açıklaması başlarken alanda yüzlerce kişi bir araya geldi.

Etkinlik devrim savaşçıları için bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşu sırasında Çerxa Şoreşe Marşı kitle tarafından hep birlikte söylendi. İlk konuşmayı TTB adına Dr. Deniz Mardin yaptı. Rojava devriminin AKP hükümetinin açık desteğindeki IŞİD çetesinin saldırısı altında söylenilen Mardin, Rojava halklarının ateş içinden çıkarıp yarattığı eşit özgür demokratik yeni yaşam daha büyümeden köklerinden sökülmeğe çalışıldığını söyledi. "Bizim için Filistin Rojava'dır, Rojava Gazze'dir, Gazze Şengal'dir. Hepsinin acısı topraklarından sürülüp gelen Ezidilerin, Türkmenlerin, Arapların, Alevilerin, Şiilerin, Hıristiyanların gözlerindeki acıdır. O acıya pasaport sorular bizden değildir" diyerek mücadeleyi yükseltme çağrısıyla sözlerini tamamladı.

FHKC temsilcisi Nicolay Saafin, hem İstanbul'da yaşayan halklara hem de Şengal ve Rojava halklarına yıllardır emperyalizme ve İsrail'e karşı savaşan Filistin halkının selamlarını ilettiler.

Saafin Roja devrimini selamlayarak, Şengal'de Ezidilerin katliamı ve kadınlara yönelik saldırıların durması için birlikte mücadele edilmesi gerektiğini belirtti. Filistin halkının artık barış sözcüğünden ürkütüğünü

çünkü yıllardır ne zaman barış dense Filistin halkının saldırılarla, savaşla, işgalle karşı karşıya kaldığını belirtti. Filistin'de, Şengal'de, Rojava'da başta olmak üzere Ortadoğu'da gerçek bir barış için halkların ortak mücadelesinin zorunluluğuna dikkat çekti. Saafin, emperyalizme karşı 40 yıldır savaşmakta olduklarını ve özgürlüklerine kavuşuncaya kadar da savaşmayı sürdüreceklerini belirterek ve Rojava devrimini gerçekleştiren, Şengal halkına destek veren YPG'yi selamlayarak sözlerini tamamladı.

Eylemde söz alan Alevi Bektaş Federasyonu Genel Başkan Yardımcısı Pir Baki Düzgün ise, Ortadoğu'da halklara yönelik katliamlar gerçekleştiren IŞİD terörüne dikkat çekerek, "Emperyalistlerin desteğiyle yapılan kanlı katliamlara karşı Ortadoğu halkları olarak mücadele etmekten başka şansımız yok" dedi.

Avrupa Parlamentosu eski Milletvekili Felekna Uca ise, barış me-

sajı verilmesi planlanan miting hakkında verilen yasak kararını kınadı. Uca Şengal'de katliamın ardından ilk yardıma gelenin YPG güçleri olduğunu ve Şengal halkını kucakladıklarını belirterek YPG gerillalarını selamladı. Uca, Ortadoğu'da barış ve kardeşlik için tüm halkların güçlerini birleştirerek mücadeleyi yükseltmesi gerektiğini belirtti.

HDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel de, valilik tarafından verilen yasak kararına değinerek, "Onlar meydanları halklara yasaklamak istiyorlar. Valiliğin bu uygulamasını kınıyoruz" dedi. Rojava, Şengal ve Filistin'de yaşananların, Ortadoğu'da yaşayan halkların ortak mücadelesinin gerekçesi olduğunu kaydeden Tuncel, "Filistin'de, Rojava'da, Şengal'de direnenler bizim geleceğe dönük umudumuzu güçlendirmektedir" diye konuştu.

Etkinlik halaylar çekilerek bitirdi.

Barış İçin Sokaklarda!

1 Eylül Barış Günü, pek çok yerde eylemler, yürüyüşler ve insan zincirleri ile kutlandı. Özellikle Ortadoğu'da, her bir metrekaare toprak halkları kanıyla sulanırken, halklar gericiğe ve emperyalizme karşı savaşarak ayakta kalmaya çalışırken, Barış Günü kutlandı.

Şırnaklı Kadınlardan Barış Zinciri

Şırnak'ın Silopi ilçesinde, IŞİD çetelerinin Rojava ve Şengal'de kadınlara yönelik taciz, tecavüz ve soykırımına karşı DÖKH öncülüğünde "Kadın zinciri" oluşturuldu, binlerce kadın barışa duydukları özlemi haykırdı. Nuh Mahallesi'nde bulunan Şehitlik Cami önünde bir araya gelerek DBP Silopi ilçe binasına yürüyen kadınlar, dövizler taşıyarak "Jin, Jiyan, Azadi", "Biji Berxwedana Şengalê", "Biji Serok Apo" sloganları attılar.

Amed'de Öcalan'a Özgürlük Talebi

Amed'de İstasyon Meydanı'nda binlerce kişinin katıldığı coşkulu 1 Eylül Dünya Barış Günü mitinginde, Öcalan'a özgürlük talebi bir kez daha dile getirildi.

Eylem alanının önünde beyaz tülbentleriyle Barış Anneleri Meclisi üyeleri yer alırken, miting boyunca "Özgür önderlik, Özgür Kürdistan ve Özgür Ortadoğu" yazılı pankartı ellerinde taşıdı.

Sloganlarla Şengal ve Rojava'daki direniş selamlanırken miting hep bir ağızdan "Ey raqîp" marşı ve saygı duruşuyla başladı. Ardından ilk olarak tertip komitesi adına DBP Diyarbakır İl Eş Başkanı Zübeyde Zümrüt konuştu. Şengal'deki IŞİD çetecilerinin saldırılarından dolayı göç etmek zorunda kalan insanları sahiplenme çağrısı da yapan Zümrüt, herkesin elinden gelen yardımı yapmasını istedi.

Barış Anneleri Meclisi'nin konuşmasının ardından Şengalli bir avukat olan Xeyri Seydo söz aldı ve topraklarını bırakıp buraya, ikinci vatanlarına geldiklerini söyledikten sonra IŞİD'in saldırılarının Kürt halkını birleştirdiğini, sınırları ortadan kaldırdığını söyledi, "Kürdistan'ın dört parçası biridir" dedi.

Gazze'deki İsrail saldırılarına da dikkat çekilen konuşmalardan sonra Şengal halkıyla dayanışmak amacıyla başlatılan kampanyalara katılım çağrısı yapıldı. Dicle Fırat Müzik Grubu'nun müzik dinletisi ile devam eden miting, sloganlar son buldu.

İHD Barış Zinciri Oluşturdu

1 Eylül Barış günü vesilesiyle Taksim'de bir araya gelen İHD İstanbul Şubesi üyeleri, Ortadoğu halkları için barış zinciri oluşturdu. Cumartesi

Annelerinin ön saflarda yerini aldığı barış zincirinde ele ele veren insan halkları savunucuları, zılgıtlar, ıslıklar eşliğinde eylemi başlattı. Galatasaray Meydanı'nda gelindiğinde çember oluşturan İHD'liler "Savaşa Karşı Barış Zincirimizi Şengal'den Gazze'ye Ve Rojava İle Dayanışma'ya Adıyoruz" pankartı açılıp mum yakıldılar. Basın açıklaması "Barış içinde yaşamak haktır" sözleriyle sona eren açıklamanın ardından balonlar uçurulmasıyla eylem sona erdi.

İzmir'de 1 Eylül Kutlandı

Basmane Meydanı'nda bir araya gelen İzmir 1 Eylül Barış Platformu, "Yaşasın Halkların Eşitliği ve Dayanışması" pankartı açarak Gündoğdu Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti ve yürüyüş boyunca 'barış' talepli sloganlar attı.

Gündoğdu Meydanı'nda okunan basın açıklamasında yine IŞİD terörünün yarattığı yıkıma da vurgu yapılarak, yerini-yurdunu terk etmek zorunda bırakılan Ezidi halkıyla dayanışmanın büyütülmesi istendi.

Eylem, "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganlarıyla sona erdi.

Silopi'de Barış Zincirine Jandarmalar Saldırdı

PKK Lideri Abdullah Öcalan posterleri, KCK ve PKK bayrakları ve "Bi Zinciren Mirovahiyê Em Dê Kelhên Zilmê Birûxinin" pankartının taşındığı eylem saygı duruşu ile başladı. Zerye köyünde kalan YPG'liler havaya ateş etti ve "Biji Serok Apo" ve "Biji Berxwedana YPG" sloganları yükseldi.

Saygı duruşunun ardından binlerce kişi Bostancı köyü ve Rojava'da bulunan Zerye köyü karşısında 'barış zinciri' oluşturdu. Ancak kitlelerin sınıra yaklaşması ile jandarma tazyikli su ve gaz bombaları ile saldırdı. Halk da taşlarla karşılık verince kısa süreli çatışma çıktı.

Tekrar Bostancı köyünde bir araya gelen Kürt halkına seslenen HDP Şırnak Milletvekili Faysal Saryıldız Zerye Köyüne de seslenerek gerçekleştirmiş oldukları Rojava devrimini selamladı. "Bugün Rojava'da onurlu bir yaşam ve kalıcı bir barışın sağlanması için mücadele veriyor. Barışın kıymetini bilen Rojava'da yaşayan halkımızdır. Bugün Kuzey Kürdistan'da barış olduğunu söyleyemeyiz, barış bu şekilde olmaz. Barış kendi topraklarımız üzerinde özgür bir şekilde yaşamaktır" diyen Saryıldız'ın ardından KESK, DİSK, TMMOB ve TTB adına da konuşma yaptı.

Kadıköy ve Sultangazi'de Lice Saldırıları Protesto Edildi

HDK-HDP Gençlik Meclisi'nin çağrısıyla Kadıköy'de Lice'deki Mahsum Korkmaz heykelinin yıkılması protesto edildi. Dörtüyl'dan başlayan ve Bahariye Caddesi'nden Osmanağa Camii yönüne yapılan yürüyüşte atılan molotof nedeniyle gerginlik yaşandı. Polis biber gazı ve tazyikli su ile saldırdı.

Kadıköy Altıyol'da 19 Ağustos günü toplanılarak "Katil İŞİD Şengal'de, İşbirlikçisi AKP Lice'de Katliamlarına Devam Ediyor - Mehdi Taşkın Ölümsüzdür" yazılı pankart açıldı. Yürüyüşte Mahsum Korkmaz'ın resminin bulunduğu pankart taşınarak sloganlar atıldı.

Bahariye Caddesi üzerinden Osmanağa Camii'ne oradan da tekrar Altıyol'a dönüş sırasında gençlerden birinin attığı molotofun halk otobüsünün camına isabet etmesiyle gerginlik yaşandı.

Bazı kişilerin HDK-HDP Gençlik Meclisi üyelerine saldırmasıyla arbede yaşandı. Çevik kuvvet ve TOMA'da arbedenin ya-

şandığı noktaya gelerek halka plastik mermi ve tazyikli su ile saldırarak kalabalığı dağıttı. Çıkan arbede sırasında gençlere saldıran kişilerden bazıları sivil polis olduklarını söyledi. Kitle gençlere saldırıları sloganlarla protesto etti. Ara sokaklara dağılarak eylem bitirildi.

Gazi Mahallesi'nde yapılan eylemde Sultangazi Eski Karakol durağı önünden Şair Abay Lisesi önüne kadar yürüyüş düzenledi. Yürüyüşün ardından kısa bir açıklaması yapıldı. Gençlerin protesto yürüyüşü devam edince polis gaz bombası ve plastik mermi ile saldırdı. Polisle çatışma gece geç saatlere kadar sürdü.

Siirt'te Baraj Kapakları Açıldı Piknik Yapanlar Sele Kapıldı

Siirt Kayaboğaz (Xerte) köyü yakınlarında Celik mevkinde bulunan Botan Çayı kenarında pikniğe giden 30'un üzerinde Siirtli, bölgedeki Alkumru Barajı ve Hidroelektrik Santrali kapaklarının 24 Ağustos günü açılması sonucu aniden yükselen sel sularına kapıldı.

Herhangi bir resmi açıklama yapılmayan faciada yaralananların durumları hakkında bilgi almak için binlerce kişi, yaralıların getirildiği Siirt Devlet Hastanesi önüne akın etti. Hastane önünde toplanan öfkeli kalabalık, baraj kapaklarının neden habersiz açıldığını sorarak, bu konuda sorumluluğu bulunan yetkilileri en kısa sürede hesap vermeye çağırdı.

Sık sık "Katil Devlet", "Vali İstifa" sloganları atan kitle ile polis arasında zaman zaman arbede yaşandı. Siirt Belediyesi Eş Başkanı Tuncer Bakırhan, olayı Siirt için bir felaket olarak nitelendirdi.

Sele kapılan aralarında 8 ve 10 yaşlarında iki kız çocuğunun da bulunduğu 5 kişinin cenazelerine gece saatlerinde ulaşıldı, diğer kişinin cesedine ise ertesi gün ulaşıldı.

Lice Saldırısı İzmir'de Protesto Edildi

19 Ağustos günü Lice'de Mahsum Korkmaz (Agit) heykelini yıkmak için gelenler, halkın üzerine ateş açmış, Mehdi Taşkın yaşamını yitirirken, birçok kişi de yaralanmıştı.

HDP İl Örgütü konuya ilişkin olarak 20 Ağustos günü saat 19.00'da parti binası önünden Kıbrıs Şehitleri Caddesi boyunca yürüyerek, Sevinç Pastanesi önünde bir basın açıklaması yaptı. Yürüyüş boyunca Kürt gençleri "Gençler Dağa Hesap Sormaya!" sloganları atıldılar.

Sevinç Pastanesi önündeki basın açıklamasını HDP İl Eşbaşkanı Cavit Uğur yaptı. Basın açıklamasında "Ağır silahlarla halkın bulunduğu alana ateş açan zihniyetin barıştan, hukuktan, demokrasiden anladığı sadece ve sadece kaba kuvvet ve şiddettir. Saldırı alanındaki binlerce boş kovan bu anlayışa işaret etmektedir... Bu saldırının demokratikleşme, çözüm, barış ve müzakere söylemlerinin yoğunlaştığı bir dönemde gerçekleştirilmesi son derece manidardır. AKP iktidarı, asker ve sivil bürokratlar,

halkın değerleriyle oynama hevesinden bir an önce vazgeçmelidir. Hükümet bu tür saldırgan tutumların oluşmasına zemin hazırlamamalı, müzakerelerin adil bir barış ve onurlu bir yaşamla sonuçlanması için gereken adımları atmamalıdır. Sağduyulu davranmak, var olan çatışmasızlık durumunun yara almaması için çaba hassasiyet göstermek temel yaklaşımlarımız olmalıdır" dedi.

Eyleme HDP bileşenlerinin yanı sıra, çeşitli çevreler ve Mücadele Birliği okulları da destek verdi.

Mücadele Birliği İZMİR

FHKC Liderlerine Sınırdışı Ve Tutuklamalar

20 Ağustos günü, Filistin Yasama Konseyi üyesi -ve Ebu Ali Mustafa Bloku Ahmad Saadat meslektaşları tarafından Ramallah'taki evinde basıldı ve sınır dışı kararı tebliğ edildi. Kararı reddeden Khalida, Ramallah'ta PLC binasının dışında bir günlük oturma eylemi yaptı.

Filistin Yasama Konseyi üyesi ve Filistin Halk Kurtuluş Cephesi lideri Halide Cerar, uzun zamandır Filistinli siyasi mahkumların savunucusu idi. Bir İsrail askeri mahkemesinin gizli kanıtlara dayalı istihbaratı ile 50 asker tarafından evi basılan Cerar'a 24 saat içinde şehri terk etmesi kararı tebliğ edildi. Halide Cerar'ın Eriha'ya gitmesi öngörülüyor.

Cerar, sınırdışı emrini imzalamayı reddetti. "Evlerim yıkılarak, evlerinden insanları kaçırıp onları sınırdışı ediyorsunuz. Bizim evimizi terk etmesi gereken sizsiniz" diyerek Ramallah'ta yasama meclisi binası dışında protesto çadırı kurdu ve karar iptal edilene kadar orada çalışmaya devam edeceğini duyurdu.

Halide Cerar'ın bu sınır dışı kararı, Dördüncü Cenevre Sözleşmesi'ni ihlal ediyor. FHKC, sınırdışı önlemek için uluslararası kampanya başlattı. Birleşmiş Milletler Genel Merkezinde Halide Cerar'a destek olmak için 25 Ağustos günü bir oturma eylemi yapıldı.

25 Ağustos'u 26 Ağustos'a bağlayan gece de Filistin Kurtuluş Halk Cephesi (FHKC)'nin 12 liderleri daha gözaltına alındı.

Kamal İbrahim Ebu Tharifa, Dr Yusuf Abdülhak Ebu Shaddad ve Musa Salameh'nin Nablus'ta tutuklanırken Ahmed el-Hac Muhammed Ebu el-Nimr ve Zahi Khatatba, Furik Nablus kentinde gözaltına alındı. Amjad Hamayel, bir baskın sırasında Beta evinden tutuklandı. Cenin'de, İsrail güçleri Fadaa el-Zugheibi, Muhammed el-Zugheibi, Abdullah el-Afif Alam Sami Masad ve Cafer Ebu Salah gözaltına aldı. Mustafa Orabi Madina, ya da Abu Wadee, kuzey Ramallah'taki El-Jalazun mülteci kampından gözaltına alındı.

Bu saldırıların, 2001 27 Ağustos'unda FHKC lideri Ebu Ali Mustafa'nın bürosuna üç roket fırlatılmasıyla öldürülmesinin 13. yıldönümüne gelmesi dikkat çekici. İsrail, herhangi bir saldırı ya da çatışmanın yıldönümünde, misilleme yapılmaması için operasyonlar düzenliyor.

EDİTÖR

Ayaklanmaya Hazırlanmak

Bir fizik yasasıdır: En sert biçimde yere çakılmanın koşulu en tepe noktada olmak. Devrim daha azına razı olamayacağı için, Kasımpaşalıyı faşist devletin en tepesine taşıdı.

Bütün tarih bilgisi tarikat evlerinde devşirdiği küfürle karışık "bilgi"den ibaret olan bir adam, nasıl oldu da şimdi kendisine sadrazam atayacak noktaya geldi. Değeri bilinmemiş zekası ve üstün yetenekleri sayesinde mi? Öyle olmadığını herkes biliyor.

Son iki seçim, şimdi faşist devletin tepesine oturmuş olan şahsın toplumun en az yarısını teşkil eden en diri, politik bakımdan canlı, eylem halinde ve eyleme geçmeye hazır kesimlerin tüm nefretini, kinini üzerinde toplamış biri olduğunu fazlasıyla kanıtladı.

Toplumun en az yarısı, ondan kurtulmak için nelerini feda etmeye hazır değil ki? Bir kısmı, ondan kurtuluruz umuduyla hiç hoşlanmadıkları bir başka dinci/faşiste oy vermeyi bile göze aldı. Bir başka kısmı, "bu adamdan sandık yoluyla kurtulamayız" diyerek seçimleri boykot etti. Bir başka kısmı, bir dinci/faşiste oy vermektense Demirtaş'a oy vermeyi tercih etti.

Ama her durumda şurası kesin ki, toplumun önemli, tayin edici, sınıf savaşında etkili olacak kesimi arasında ayaklanma havası giderek yoğunlaşıyor. Bu konuda, açıktan itiraf etmese de burjuva sınıf dahil, hemen herkes hemfikir. Sermaye sınıfı pozisyonunu bu açık olguya uygun biçimde alıyor.

Devrimci bir parti ise, politikasını toplumun en geri, en edilgen, dolayısıyla sınıf savaşında en etkisiz kesimine göre değil, işte bir canlı, dinamik, politik bakımdan etkili kesimin nabzına uygun şekilde belirler. Birinci kesim sayısal çoğunluk halinde olsa bile bu böyle olmalıdır.

Eğer toplumda bir genel ayaklanma havası varsa ve bu genel bir kabul haline gelmişse, devrimci komünist bir partinin yapacağı tek şey, bu toplumsal temel üzerinde tüm güçlerini, tüm dikkatlerini, olanaklarını ufukta görünen ayaklanmaya hazırlanmak üzere seferber etmektir.

Bu, yani ayaklanmaya hazırlanmak ne anlama geliyor? Ayaklanmaya hazırlanmak, pek çok yönü olan, oldukça kapsamlı bir faaliyet ve bu yüzden herkesin bu soruya çok farklı yanıt vermesi mümkün. Tam da bu nedenle, daha somut konuşmak, çok yönlü hazırlığın can alıcı, belirleyici yanını ortaya koymak gerekir.

Soruna ilişkin kafa yoranlardan kimisi, ayaklanmanın askeri teknik yanını, kimisi kitlelerin kararlılığı sorununu kimisi başka bir konuyu öne çıkarıyor. Bunların hepsinin ayrı ayrı önemi olmakla birlikte, bunların her biri meselenin sadece bir yanını; üstelik can alıcı olmayan yanlarını teşkil eder. Dolayısıyla, bu tek yanlı ele alımlar eksik yaklaşımlar, haliyle yanlış yaklaşımlar olarak kalır.

Bu konuda Haziran Halk Ayaklanması ve oradan çıkarılan dersler bize yol gösterici olmalı. Bu tarihsel olaydan çıkarılacak en önemli derslerden başta gelen ikisi şunlardır: Birincisi, politik hedef açıklığı; ikincisi, devrimci komünist partinin öncü rolünü oynayabilmesi için emekçi sınıflarla, ayaklanmacı güçlerle sağlam, yaygın, güçlü ilişkilere sahip olması.

Haziran Halk Ayaklanması, sorunun askeri/teknik yanını halkın kendi yaratıcılığıyla, tam olmasa bile, önemli ölçüde çözebileceğini; zafer için bu konudaki ön hazırlığın ana mesele olmadığını gösterdi. Buna karşılık, ayaklanan emekçi sınıfların ve ezilen halkların doğru, devrimci politik hedeflere sahip olmamaları durumunda ayaklanma ne derece güçlü olursa olsun zafere ulaşamayacağını, egemen sınıfın, bir yolunu bulup iktidarı elde tutabileceğini gördük.

İkinci olarak şunu da gördük: Devrimci komünist parti, doğru politik hedeflere sahip olsa bile- ki Leninist Parti bu konuda olduğunu gösterdi- eğer ayaklanmacı kitlelerle yaygın, güçlü ve sağlam bağlarla sahip değilse, ayaklanmanın geleceğini belirleme, kitleleri zafere taşıma gücüne sahip olamaz.

Bu anlamda, ayaklanmaya hazırlık kapsamında Leninistlerin yerine getirmeleri gereken görevlerin başında, emekçi sınıflarla, yoksul kitlelerle, ezilen halklarla güçlü, yaygın ve sağlam ilişkiler kurmak geliyor. Son iki seçim, emekçi sınıfların, ezilen ulusal topluluk halklarının, Alevilerin ve diğer inançlardan toplulukların ruh hallerinin, özlem ve beklentilerinin buna son derece uygun olduğunu ortaya koydu.

Devrimin toplumsal güçlerinin ruh hallerini, nabızlarını elde tutmak ve devrimci politikaları buna dayandırmak, devrimci komünist bir parti için vazgeçilmezdir. Artık şu çok açık: Bu toplumsal güçlerde ayaklanmacı ruh hali giderek güçleniyor. Öyleyse bu toplumsal güçlerin kapısını kim çalarsa kapılar ardına kadar açılacak dersek yanlış olmayız. Yeter ki kapılarını çalmak için onlara gidilsin ve kapıları çalınsın!

Leninistlerin politik hedeflerinin devrimci ve tutarlı olduğundan; bu konuda herhangi bir sorunun olmadığından kuşku yok. Ama ayaklanmaya öncülük ve onu zafere taşımak için bu yeterli bir koşul değil. Bu koşulla birlikte kitleleri, ayaklanma esnasında o hedeflere yöneltebilecek etki gücüne sahip olmak da bir başka koşul. Meselenin özü, ele geçirildiğinde zincirin tümüne sahip olamamızı sağlayacak halka budur.

Leninistler, "ayaklanmaya hazırlanmak" sözünden, başka şeylerin yanı sıra, ama her şeyden önce işte bunu anlamalıdır.

Haziran Halk Ayaklanması, devrimin tüm toplumsal güçleriyle; Soma isyanı işçi sınıfıyla sağlam, yaygın ve güçlü bağlarla sahip olmanın yaşamsal önemini bize bir kez daha öğretti.

Taylan Işık

İktidarın Korkusunu Gerçeğe Çevirmek

Kasımpaşalı büyük bir şatafat ve kudret gösterisi eşliğinde devletin tepe noktasına kurulup oturdu. Oraya çıkarken kendisinin ve devletin tüm olanaklarını harekete geçirerek yenilmezlik algısı yaratmak için elinden geleni yaptı.

Atlı birliklerle karşılanmayı, yüzbir pare top atışını ve kendi partisinin elindeki her belediyenin de havai fişek kutlamalarını saymıyoruz. Üstün yetenek, eşi bulunmaz bir "lider", tanrının bu ülkeye bir lütfü olduğunu ima eden sözlerini anımsatmak yeter.

Tekelci basın, muhalif görünenler dahil, topluma bu algıyı benimsetmek için ellerinden geleni yaptılar. Demek ki burjuva sınıfın ortak ihtiyacı, büyük adam kılığında, her bakımdan vasat, burjuva kültürden dahi nasibini alamamış böyle bir adamı devletin tepesine taşımakmış.

Sermaye sınıfının böyle bir adama elinin mahkum kalmış olması iki olguya açıklanabilir: Birincisi, burjuva sınıfın ortak duygusu olarak devrim korkusu. Bu sınıfın "duayeni" kabul edilen S.Sabancı bundan yıllar önce, "Gecekonduklardan gelip boğazımızı kesecekler" sözleriyle bu korkuyu açığa vurmuştu.

İkincisi, bu korkuya hem temel olan hem de gerçek kılan yeni bir ayaklanmanın koşullarının olgunlaşmakta olduğunu farkında olmak. Haziran Halk Ayaklanması, sermaye sınıfına devrim korkusunu iliklerine kadar hissettirdi. Bu korkuyu yenmek için yapması gereken, kaba, cahil, gaddar, dizlerine kadar kan gölü içinde yürümeye meyilli bir adamı devletin tepesine yerleştirmekti; öyle yaptı.

Bütün debedeye, ihtişam ve kudret gösterisine karşı aynı korkuyu Kasımpaşalı'da da gördük. Devletin tepesine oturacağı kesinleşmesine karşın, anayasa ve yasaları ayaklar altına alma pahasına, durumunu garantilemeden, çevresini de sağlama almadan başbakanlıktan ayrılmadı.

Emperyalistler ve sermaye sınıfı, devrimi bastrabilecek kişilikte gördüğü adamın aslında yere pek de sağlam basmadığının farkında. Düzenin koruyucusu olarak umut bağladığı adam, özellikle de Haziran Halk Ayaklanması sonucu hırpalanmış, tekmelenmiş, yüzü gözü yarabere içinde, toplumun üçte ikisinin kin ve nefretini üzerinde toplamış biriydi.

Aslan postu içinde kükreme benzeri sesler çıkarmanın gerçekte dışları sökülümüş, güçten düşmüş, hırlayan bir yaşlı kurt olduğunu biliyor.

Bu yüzden şatafat, debede, "dünya lideri" havaları her zaman sağlamcı adımlar atmayı seven borsada en ufak bir esinti yaratmadı. Döviz kurları normal dalgalı seyirini izledi. Emperyalist devletlerin başkanları onun "taç giyme töreni"ne itibar etmediler. ABD, üçüncü sınıf bir diplomatını göndermekle yetindi. Diğer emperyalistler ABD'den farklı davranmadılar.

Bütün yumurtaları kopacak ilk büyük fırtınada dağılacak sepete koymanın hiç de akıllıca bir hareket olmadığını emperyalistlerden daha iyi kim bilebilir!

Bu korkuyu gerçeğe dönüştürmek mümkün ve zorunlu hale gelmiştir. Her şey bir yana, Ortadoğu halklarını derin acılara boğan, insanlığın tanık olduğu en kanlı vahşetlerden birini şu an itibarıyla tüm şiddetiyle gerçekleştiren katil sürülerinin insanlığın başına bela olmasında oynadığı başat rol nedeniyle bu faşist devletin, faşist iktidarın ve başındakinin tarihin çöplüğüne fırlatılıp atılması insanlık görevi haline gelmiştir.

Bunun koşulları giderek olgunlaşıyor ve yaşadıkları korku kendilerinin de bunun bilincinde olduğunu gösteriyor. Ne var ki, koşullar olgunlaşmış diye hiç bir şey insanlığın kucacağına dalında olgunlaşmış bir meyve gibi düşmeyecek. Bunun için büyük mücadelelerin, özverili çalışmanın, dur durak bilmeyen bir faaliyetin yürütülmesi gerekir.

Bu nedenle Leninistlere büyük görevler, tarihi sorumluluklar düşüyor. Emekçi sınıfların, ezilen halkların, ulusal toplulukların bu düzenden ve bu düzenin tüm kötülüklerini şahsında cisimleştiren adamdan kurtulmak istediklerinden şüphe yok. Dolayısıyla, bu amaçla çalışacak her kapı bize açılacaktır.

Sorun emekçi sınıfların, gençliğin, Kürt halkının, Alevilerin, diğer ulusal topluluktan insanların kapısını çalmak üzere onlara gitmektir. Bu çalışma, Leninistler tarafından gece gündüz, bıkmadan usanmadan, büyük özveriyle, büyük bir enerjiyle yürütülürse başarının önünde hiç bir engel kalmaz.

Güç örgütü olmak, bunun için güç biriktirmek: Leninistler açısında günün acil görevi budur. Devrimci politika sanatının özü de sonu sonuna güç biriktirmeye indirgenebilir. Doğru programa, devrimci politikalara sahip olmak için özürdür ama her şey değildir. Bu politikaları devrimin toplumsal güçlerine benimsetip maddi bir güce dönüştürmedikçe amaca ulaşamaz.

Leninist programı, politikaları, düşünceleri devrimin toplumsal güçlerine benimsetmenin ve dolayısıyla onları Leninist bayrak altında bir araya getirmenin birinci koşulu onlara giderek onlarla güçlü bağlar kurmaktır. Böyle bir çalışma günlük, sıkı, düzenli ve disiplinli biçimde yürütülmelidir. Önümüzdeki acil görevi başarmanın olmazsa olmaz koşulu budur.

Tam da bu nedenle bu çalışma "iç rahatlatma" babında baştan savma, günde bir-iki ilişkiye uğrarak geçiştirme biçiminde yapılacak bir çalışma değildir. 70'li yılların çalışma temposuna benzer bir çalışma: Bizi zafere götürece, yaklaşmakta olan ayaklanmada kitlelerin öncülüğünü ele geçirmemizde bize dayanak olacak çalışma budur.

Devrimci İktidar, Devrimci Hükümet şiarını ortaya atan ve bunun için mücadele eden tek devrimci güç Leninist Partidir. Yani devrimin toplumsal güçlerinin çektiği büyük acıları dindirebilecek hedefler için savaşan tek güç Leninist Partidir.

Bu, Leninistlerin eline yenilmez bir silah vermektedir. Çünkü halkların, gençliğin, ezilenlerin özlemi Leninist Partinin şiarlarında ifadesini buluyor.

Onun için şimdiki eylem şiarımız, güç örgütü olmak, güç biriktirmek için emekçilere, gençliğe, özellikle de işçi gençliğe gitmektedir diyorum!

Adana'da Barış Yürüyüşü

1 Eylül Dünya Barış günü kapsamında, DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin örgütlediği ve birçok devrimci, demokrat, sivil toptan örgütünün katıldığı "Savaşın Ortasında Barışı Haykırılım" sloganı ile Adana'da da bir yürüyüş gerçekleştirildi.

İnönü Parkı'nda toplanan kitle "Yaşasın Hakların Kardeşliği", "Ezidi Halkı Yalnız Değildir", "Rojava'da Düşene Dövüşene Bin Selam", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganları ile Atatürk Parkı'na yürüdü. Burada DİSK, KESK, TMMOB, TTB adına basın açıklamasını yapan KESK Dönem Sözcüsü Sabahat Mutluay şunlara vurgu yaptı:

"Bizim için Filistin Rojava'dır. Rojava Gazze'dir. Gazze Şengal'dir. Hepsinin Acısı topraklarından sürülüp gelen Ezidilerin, Türkmenlerin, Arapların, Alevilerin Şiilerin, Hristiyanların gözlerindeki acıdır. O acıya pasaport soranlar bizden değildir. Biz işçiler, biz emekçiler, biz bu coğrafyada yakıp yıkılan tüm değerleri yaratırken savaşta ve barışta ölenler/öldürülenler olarak, iktidardan ve sermayeden barış, özgürlük eşitlik beklemeyeceğimizin farkındayız. Tüm halkların eşit, özgür, insanca ve kardeşçe yaşayacağı bir dünyayı kendi ellerimizle kuracağız."

Ardından TTB Merkez Konsey üyesi Dr. İsmail Bulca'nın konuşmasından sonra eylem sonlandırıldı.

Adana / Mücadele Birliği

Antakya'dan 1 Eylül Mitingi

1 Eylül Dünya Barış mitingi, Antakya'da da coşkuyla geçti. Doğu Okulları önünde buluşan halk, sloganlarla Uğur Mumcu Bulvarı'na yürüdü. Yürüyüş boyunca "Emperyalist Savaşı Halk İktidarı Öner", "Yaşasın Devrim Ve Sosyalizm", "Savra Savra Hatta Nasr", sloganları sık sık atıldı.

Alana geçildiğinde Tertip Komitesi tek tek söz aldı. İlk Mücadele Birliği adına bir temsilci söz aldı.

3 Günlük Eğitime Ömürlük Vefaborcu

Ege Linyit İşletmesi Soma faciasında yaşamını yitiren madencilerin yakınları, sadece 3 günlük eğitimle maden ocağına indirilecek.

Soma'da maden faciası işçilere iş güvenliği konusunda eğitim verilmediğini, çoğu işçinin maskeyi nasıl kullanacağını bile bilmediği ortaya çıkmıştı. Şimdi yeni bir skandala imza atılıyor.

Ölen maden işçilerinin yakınları, sadece 3 günlük eğitimin ardından Ege Linyit İşletmesi'nde işe alınacak.

3 gün sürecek olan seminerde, 54 işçiye iş güvenliği ve uygulama konusunda bilgiler veriliyor. 32 yıldır Soma'da yaşadığı için kendisini Somalı gibi hissettiğini kaydeden ELİ Müdürü Hakkı Duran ise skandal sözlerle imza attı ve "patlamada yakınlarını kaybedenlerin devlete vefa borcu olduğunu" öne sürdü.

"Sizler bugünden itibaren ELİ işçisisiniz. İşinizi seve seve yapmanızı ve devlete olan vefa borcunuzu ödemek için üretime katkı sağlamanızı istiyorum. Kurum olarak Soma'ya çok büyük yardımlar yaptık. Yapmaya da devam ediyoruz. Yollarımızı ve okullarımızı güzelleştirmek için kurumun imkanlarını kullanıyoruz. Omuz omuz vererek ilçemize hep beraber sahip çıktığımız zaman kimse bizim sırtımızı yere getiremez" dedi.

İŞİD'e Adana'da Açık Destek

Adana'da bulunan Çakmak Plaza'nın 2. katında bulunan Selam Kırtasiye dükkanı, emperyalistlerin, faşist devletin ve hükümetinin alttan alta desteklediği dinci-gerici terör örgütü İŞİD'in reklamlarını da yapmaya açılan başladılar.

Dükkanın İŞİD bayraklı tişörtler ve şapkalar bulunmakta. Plazanın içinde sivil polisler ve resmi polisler görüldü ancak hepsi görmezlikten gelerek işlerine devam ediyorlardı. Daha önce Adana'da Baraj Yolu caddesinde 30-40 kişilik İŞİD destekçisi bir grup kafelerde bulunan insanlara sözlü saldırılarda bulunmuşlardı ve bunların cihad çağrısını yaptığı da bilinmektedir.

Mücadele Birliği Okuru /Adana

Barış söylemlerinin yeterli olmadığını, emekçi halkların ancak örgütlü mücadelesiyle olabileceğini ve bunun içinde halk iktidarının kurulması gerektiğine vurgu yaptı. Daha sonra Kaldıraç, TÖP-G ve Halkevlerinden temsilciler ard arda söz aldı.

Konuşmalardan sonra Halkevleri Çocuk Grubu ve Kaldırım Müzik Topluluğu sahneye çıktı. İnsanlar coşkuyla türküllere eşlik etti. Daha sonra miting, 10 Eylül Ahmet Atakan'ın ölüm yıldönümü sebebiyle yapılacak olan eyleme çağrıyla son buldu.

Mücadele Birliği/Antakya

Devrimci Avukatlar Yalnız Değildir

Avukat Sevinç Sarıkaya'ya yapılan saldırı, Taksim'de protesto edildi. Emekçi Kadınlar (EKA) ve Devrimci Emekçi Komiteleri (DEK)'in yaptığı çağrı ile İstanbul Barosu'nun bulunduğu İstiklal Caddesi Orhan Adlı Apyadın sokak girişinde toplananlar, "İşçilerin Emekçilerin Avukatı Sevinç Sarıkaya Yalnız Değildir" pankartı açtı.

Esenyurt Belediyesi'nden ücretlerinin ödeneceği sözü alan inşaat işçileri de avukatlarına sahip çıkmak için eylemdeydi. Sarıkaya'nın resimlerinin taşındığı basın açıklamasında "Dinci Faşizmin Kadın Düşmanlığına Karşı Harekete Geç İsyen Et", "Emekçiler Sokağa, Eyleme Özgürleşmeye", "Kadın Hedef Olduğunda Savaş Kaçılmazdır" dövizleri de taşındı.

Devrimci Emekçi Komiteleri, Emekçi Kadınlar, Esenyurt inşaat işçileri ve ÇHD'nin dışında Gezi Sanatı, Alinteri, BDSP, Halkevleri, Kızıl Dayanışma, Meydan Gazetesi, Anarşist Kadınlar ve Devrimci Anarşist Faaliyet'in de katıldığı basın açıklamasına başlamadan önce inşaat işçilerinin eylemi ve saldırının gelişimi ile ilgili ajitasyon konuşması yapıldı.

Öncelikle bir İnşaat İşçileri

Sindikası üyesi Star Towers işçisi söz aldı ve eylemlerini anlattı. Örgütlenmelerinin önemine vurgu yapan inşaat işçisi, birlikte hareket ettiklerinde burjuvaziyi yeneceklerini söyledi, "sermaye karşısında asla diz çökmeyeceğiz, diz çöktürecekiz" dedi.

ÇHD adına söz alan avukat Gülvin Aydın ise son zamanlarda avukatlara yönelik bu tür saldırıların arttığını söyledi ve "Bu manzarayla son zamanlarda çok sık karşılaşır olduk. Bu, Sarıkaya'nın uğradığı ikinci saldırı" diyerek Sarıkaya'nın üç gün önce yine Esenyurt Belediyesi önünde inşaat işçileri ile birlikte saldırıya uğrayıp hukuksal olmamasına rağmen gözüaltına alındığını hatırlattı. ÇHD olarak meslektaşlarına her zaman sahip çıkacaklarını, bu saldırının da takipçisi olacaklarını söyledi.

"Devrimci Avukatlar Onurumuzdur", "Esenyurt İşçileri Yalnız Değildir", "Zafer Savaşın İşçilerle Gelecek" ve "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganlarının atıldığı eylemde son olarak basın metni okundu.

İktidarın, kendinden olmayanlara karşı pervasızca saldırılarının hız kesmeden devam

Yaşam Bizim, İsyen Hepimizin

Karadeniz İsyandadır Toppluğu, 30 Ağustos 6 Eylül tarihleri arasında yapacağı "Karadeniz Doğa ve Yaşam Yolculuğu"na başladı.

"Yine Düşük Yollara" diyen Karadeniz İsyandadır, derelerini, doğalarını, köylerini, kısaca bölgelerini var eden değerlerini korumak için HES'lere karşı uzun zamandır mücadele eden Karadeniz şehirlerini dolaşacak.

30 Ağustos günü başladıkları yolculuklarını "Sermaye, doğayı ve yaşamı rantta açarak yok etme politikalarında ısrar ederken, bu saldırılara karşı direnişler de her alanda güçlenerek ilerliyor.

Her türlü karalama politikasına, hukukun içinin boşaltılmasına, tehditlere ve baskılara rağmen; meşruluğunu doğadan alan insanlar yaşamı savunmaya devam ediyor.

30 Ağustos-6 Eylül tarihlerinde 3.Karadeniz Doğa ve Yaşam Yolculuğu kapsamında Ereğli, Amasra, Sinop, Ordu, Rize ve Arhavi'deki yaşamı savunan dostlarımızla buluşacağız.

Ereğli ve Amasra'da kömür solumak istemeyenlerin, Sinop Çernobil olmasın diyenlerin, Ordu'da doğanın talanına direnenlerin, Rize'nin içme suyuna HES yapılmasını diye inğini satıp dava açan Kazım amcanın, Arhavi'de derelerin özgürlüğü için direniş evi kuranların mücadelesi, mücadelemizdir." diyerek anlatıyor genç Karadenizliler.

Karadenizliler.

Karadenizliler.

İŞİD De İnanma!

Ali Varol Günel

Görüyörsünüz ya, dünya ne hallere düştü! Bütün dünyanın karşısında olduğu İŞİD adlı bir örgüt (yoksa "devlet" mi demeliydik?!) kaşla göz arasında, ona karşı yapılacak bir müdahale yeni bir dünya savaşını doğurur varsayılan, Musul'u ele geçirdi, ilerleyişini sürdürüyor;önüne çıkan her yeri yakıp yıkıyor; katliamlar yapıyor. Ve hiç bir güç onu durduramıyor. Bugüne kadar dünya siyasasında hiçbir güç, hiçbir devlet onun kadar pervasız olamamıştı; ne ABD ne İsrail ne de başka herhangi bir emperyalist devlet.

Dünya sanki bir anda bu "yerden bitme" örgütün kontrolüne geçti, biranda dünyanın bütün ülkeleri, örgütleri, güvenlik birimleri, istihbarat yapıları vb. paralelize oldu; herkes nefesini tutmuş, örgütün bir sonraki hamlesini bekler oldu!

Bir zamanlar "dünyayı kurtaracak adam" diye lanse edilen, şimdilerde ise prestiji eşinin Beyaz Saray'daki ekim-dikim işlerinden ya da pilates partilerinden bile gerilere düşen Obama'nın bile, "İŞİD'e karşı henüz bir stratejimiz yok" dediği bir dönemden geçiyoruz! ABD, hatırlanacaktır, 7 Ağustos'ta "dostlar alışverişte görsün" babında İŞİD'i bombalamıştı(!). Sonuç ne mi olmuştu; hiç! Bu tarih, öyle sanıyoruz ki, Irak başbakanı Maliki'nin aynı günlere rast gelen istifası dışında hiçbir orjinallik taşımamaktadır. Bu bombalamanın(!) hemen arkasından İŞİD, Rojava'ya saldırılarını yoğunlaştırmış, bir Ezidi şehri olan Şengal'de çoluk çocuk demeden binlerce Ezidi'yi öldürmüş, göçe zorlamış, tecavüz etmişti...

Siz tarihin şu ironisine bakın ki, bundan yıllar önce Saraybosna'da Sırp paramiliter gruplarının yaptığı katliamı gerçekçe gösteren NATO, Yugoslavya'yı bombalamış, bu egemen ülkeyi parçalamış ve ilhak etmişti. Ezidiler böyle katledilir, en insanlık dışı muamelelere tabi tutulurken, dünyanın böyle suspus olmuş olmasını neye yormalı? Rojava Devriminin bölgede yarattığı büyük devrimci etkinin bu şekilde kırılacağını düşünerek emperyalist-kapitalist devletlerin kanlı ellerini ovuşturduklarından kimsenin kuşkusu olmamalı. En çok sevenenlerden birinin İŞİD'e en büyük desteği veren Türkiye olduğundan da kimsenin kuşkusu olmamalı. Denilecektir ki, "iyi

ama İŞİD, Türkiye'ye de karşı! Musul'a ilk girdiğinde Türkiye Büyükelçiliği'ni kuşatmadı mı? İçlerinde büyükelçinin de olduğu 49 kişiyi rehin almadı mı??. Yine "Reyhanlı saldırısını bu İŞİD'i oluşturan gruplardan biri üstlenmedi mi??. Dahası, "İstanbul'da alaçağımı söyleyen İŞİD, bu İŞİD değil mi??" Bütün dünyanın bildiği bu olgulara elbette itiraz edecek değiliz. İşte tam da burada yazının başlığı önem kazanıyor: İŞİD de İnanma!

Neden? diye sorulacaktır. Büyükelçilikten rehin alınanların akıbetinin ne olduğuna dair neden bilginiz yok dersiniz? Reyhanlı katliamını yapan ya da yaptırılanın asıl amacının Sünnilerle Alevileri karşı karşıya getirmek olduğu ortada değil miydi? Bu, Türk devletinin dönemsel politikalarının en başında gelen şeylerden biri değil miydi? Katliamın bir numaralı şüpheli olarak yakalanan Heysem Topalca adlı şahsın, kısa sürede serbest bırakıldığını; gittiği her yerde dinci-faşistlerden çeteler örgütleyerek Antakya'daki Alevi köylerine baskın yaptığını, sonra sınırı geçerek Suriye yönetimine karşı savaştığını, burada yakalandığını ve verdiği ifadelerle Türk hükümetinin uluslararası savaş suçluları mahkemesinde yargılanabileceğini, Adana'da durdurulan turlarda arama yapılmasının engellendiğini, buna rağmen bu turların Suriye'ye silah ve mühimmat taşıdığına ortaya çıktığını, Suriye'de çatışmalarda yaralanan İŞİD komutanları(!)nın Türkiye'de tedavi gördüklerini sağır sultan dahil duymayan kaldı mı?

Suriye yönetimine karşı dinci faşist çeteler tarafından sürdürülen savaş Suudi Arabistan, Katar ve Türkiye'nin finanse ettiği artık bütün dünyanın malumu. Türkiye'nin bununla yetinmeyip, bizat bu savaşın içinde yer aldığı da... Türkiye adeta fincancı dükkana dalmış bir katır gibi, özellikle Ortadoğu'da her şeyi kırıp geçiriyor. Bunu yaparken temel amaçlarından birinin, belki de en başta geleninin, hemen yanı başındaki Rojava Devrimini boğmak olduğunun altını bir kez daha kalın çizgilerle çizmek gerekiyor. Çünkü Rojava Devrimi artık Ortadoğu'daki bütün dengeleri değiştirecek bir konuma bulunuyor. Bunun en çok da Türk devleti ile bir "çözüm" arayışı içinde olan ulusal kurtuluş hareketi tarafından takdir edilmesi gerekiyor. Rojava Devrimi, bir bölge devrimine itilim veriyor; bir bölgesel barış arayışına değil. Ve bu gerçekten kritik bir momenttir. Ya Kürt halkı Rojava'nın açtığı yoldan devrime ve özgürlüğe gidecektir. Ya da oyalama siyasetinin kurbanı olacaktır.

Biz yeniden İŞİD konusuna dönecek olursak, peki nedir bu İŞİD? Yazımızın başında onun için "yerden bitme" tabirini kullandık ama, şöyle biraz arka planına bakınca hiç de öyle "yerden

bitme" olmadığı anlaşılıyor. Kuruluşu Irak Savaşı'nın ilk yıllarına denk geliyor. Irak El Kaidesi'nin bir parçası. El Kaide ise malum, ABD'nin Irak Savaşı'nı, daha doğru bir tanımlamayla 3.Dünya Savaşı'nı başlatmak için kurduğu paravan bir örgüt. 11 Eylül provokasyonunda olduğu gibi gerektiği yerde ortaya çıkıp gereken eylemleri yapan, sonra kovulmaya çekilen, sadece bir "tehdit algılaması"na yol açan ve başka bir zamanda, başka bir yerde, başka bir adla ortaya çıkan bir örgüt. Irak El Kaidesi, liderleri Zerkavi'nin tasfiye kararına rağmen, bir başka lider olan Ebu Bekir Bağdadi'nin örgütün Suriye'deki faaliyetlerine devam edeceğini açıklamasından sonra yeniden canlanıyor (Irak'ta işi biten örgütün neden Suriye'de canlandığını düşünmemiz bile İŞİD'i anlamaya yeter. Zerkavi de önce Afganistan'da boy göstermiş, oradan Irak'a zıplamıştı). Suriye'de değişik adlarla Esad rejimine karşı savaşıyor. Esad El Nusra ve ÖSO denilen çetelerin işini bitirmeye başlayınca, İŞİD arzı endam ediyor. Değişik dinci faşist grupları bir araya getiriyor ve bir anda ağır silahlarla donatıyor. Ve önce Rojava üzerine, orada direnişle karşılaşınca Musul üzerine yürüyor.

Bugünkü "lider" konumunda olan Ebu Bekir Bağdadi'nin Washington'da bir görüşmede eski senatör, John Mc Coin ile çekilmiş resimleri basına yansıdı. Ama asıl çarpıcı açıklama, ABD Ulusal Güvenlik Dairesi eski çalışanı Edward Snowden'den geldi. Snowden, İŞİD'in ABD, İngiltere ve İsrail tarafından kurulduğunu ve bu ülkelerin istihbarat örgütleri tarafından eğitildiğini söylüyor. Aynı kişi, ABD'nin Hornet's Net (Eşekarsı Yuvası) adlı bir strateji geliştirdiğini, ABD ve İsrail'in bölge çıkarlarını korumak için farklı düzlemlerdeki silahlı örgütleri bir araya getirdiğini ve bunları birbirleriyle savaştırdığını, bu şekilde bölgeyi sürekli diken üzerinde tutarak, istedikleri politikaları hayata geçirdiklerini ileri sürüyor. Bu iddia, doğru olup olmaması bir yana, günümüz Ortadoğu'sunu anlamak için dikkate alınmayı hak ediyor.

İŞİD'in nasıl durdurulacağı, bu gidişatın nereye doğru olacağı ise, bundan yüzyıl önce Ortadoğu'nun haritasını çizen Sykes Picot anlaşmasının vadesinin dolmasıyla birlikte, taşların yeniden dizilmesine duyulan ihtiyaç ile emperyalist kapitalist sistemin içinde bulunduğu evreyi karakterize eden sıçramalı çöküş arasındaki dengelere bağlı diyebiliriz. Tüm dünyada olduğu gibi ve hatta daha fazlasıyla, Ortadoğu'daki gelişmelerin sıçramalı olacağından hiç kimsenin şüphesi olmasın. Rojava Devrimi ile başlayan süreç durmayacaktır.

Esenyurt'ta Belediye Başkanı Kadın Avukatı Yumrukladı

Star Towers inşaatında çalışan işçiler, RDS Enerji ve Reform İnşaat şirketlerinden 2 yıldır alamadıkları ücretlerinin ödenmesi talebiyle Esenyurt Belediyesi önünde 26 Ağustos günü başladıkları eylemi bugün de sürdürüyor.

İşçiler sabah erken saatlerde sloganlarla belediye önünde toplandılar. Saat 09.30'da Belediye Başkanı Necmi Kadioğlu gelince yolunu kesen işçiler sorunlarını anlattı, ücretlerinin ödenmesi için iki yıldır beklediklerini söylediler. Kadioğlu ise belediyenin şirketlere tüm ödemeleri yaptığını söyledi. İşçiler ise şirketlerin kendilerine ödeme yapmadığını ve belediyenin bundan sorumlu olduğunu söylediler.

Mücadele Birliği, Alinteri, Greif işçileri ve HDK Emek Meclis üyesi Haluk Ağabeyoğlu'nun da destek verdiği eylemde işçiler bir saat sonra belediye başkanı ile görüşmek için Belediye binasına girdiler.

Belediye Başkanı Necmi Kadioğlu aynı şekilde, "biz paraları taşeron şirkete ödedik, bizi bağlamıyor durumunuz" dediğinde işçiler ve sendika avukatı Sevinç Sarıkaya tepki gösterdi. Avukat Sarıkaya "Böyle davranırsanız sorun çözülmez" deyince belediye baş-

kanı "sen kim oluyorsun, ne karışyorsun?" dedi. Sarıkaya'nın "ben sendika avukatıyım" cevabı üzerine belediye başkanı Sarıkaya'ya yumruk attı. Ardından da odadan çıkana kadar kadın avukata tekme ve yumruk savuran belediye başkanı, hakaret etmeyi de sürdürdü.

İki işçinin hastaneye götürüldüğü avukat Sevinç Sarıkaya, hastaneden darp raporu alıyor. Dışarıya çıkan işçiler ise ajitasyon yapıyor "Duyun Esenyurt, başkanımız bir kadını, bir hukukçuyu darp edecek kadar şerefsizdir, insanlıktan çıkmıştır" diyorlar.

Bu sırada eylem alanına gelen Levent Tüzel de gelerek İnşaat İşçileri Sendikası Başkanı'ndan olayları dinledi.

Hastanede Avukat Sarıkaya'ya korktuğundan olsa gerek, sadece "ekimoz" gibi basit bir rapor veren doktor, ÇHD'den gelen avukat Gökmen Yeşil'in de baskılarıyla Sarıkaya'nın vücudunda bulunan tüm darp izlerini rapora geçmek zorunda kaldı. Sarıkaya'nın bedeninde morluk ve şişlikler, başında ve yüzünde şişlikler var. Hastane'den ayrılan Sarıkaya'nın dışında de kırık olduğu görüldü.

Öğleden sonra işçiler belediyeden iyi haberler aldılar. İşçilere ödeme yapacağını söyleyen Belediye başkanı, işten atılan 23 işçi adına 91 bin lira ödeme yapacağını duyurdu. Bunu Belediye ve RDS Enerji ve Reform İnşaat İş-

Ortaklığı ile yapılan protokolle de garantiye alan işçiler, yarın sabah ücretlerini alacaklar. Eylemi de bitirecek olan işçiler, bugünkü saldırının hesabını sormadan oradan ayrılmayacaklarını söylüyorlar.

Saldırı haberinin duyulmasının ardından Esenyurt'a gelen ÇHD'li avukatlar da bir basın açıklaması yaptılar. "İşçiler ve Meslektaşımız Yalnız Değildir" pankartı açan ÇHD adına basın açıklamasını Gökmen Yeşil okudu. Yeşil, ÇHD olarak hukuka yapılan bu saldırıyı protesto etti. Konuşma yapan Sevinç Sarıkaya da içeride yaşananları anlattı. Saldırının sebebinin işçilerin sendikalaşmasına, örgütlenmesine bir tepki olduğunu söyleyen Sarıkaya, bizat belediye başkanı tarafından kafasına, yüzüne ve bacaklarına tekme ve yumruklarla saldırıldığını anlattı ve hiçbir saldırının İnşaat İş'in mücadelesini durduramayacağını, inşaat işçilerin yanında yer almasını engelleyemeyeceğini vurguladı.

Basın açıklamasından sonra avukatların alandan ayrılmasının ardından, işçiler eylemi sonlandırmaya karar verdiler. İşçiler ertesi sabah ücretlerini almak için yeniden Belediye önünde toplanmaya karar verdiler.

İşçilerinin Kazanmasının En Önemli Nedeni Kararlı Ve Örgütlü Mücadeleleri

Yazının Baş tarafı sayfa 1'de

Cuma ve Pazartesi günü saldırılar ilk size yöneldi. Neden olduğunu düşünüyorsunuz?

Cuma günü ilk saldırının bana yönelmesi sendika avukatı olmamdan kaynaklı idi. Çünkü işçilerin sendikali olmasını istemiyorlar ve mesleğimi işçilerin safında icra etmemi de istemiyorlar.

Hem kadın hem hukukçu olarak saldırıya maruz kalıyorsunuz. Bu konuda ne diyeceksiniz?

Tabii ki kadın olmam da bunun bir başka yönü. Cuma ve Pazartesi günü saldırıya uğramam, kadın avukat ve sendika avukatı olmamdan kaynaklıdır. Zaten bunu Necmi Kadioğlu çok net bana "orospu" diyerek belirtti. Onlar için mücadele eden, işçilerin yanında olan kadın ancak orospu olabilir. Eski zamanlarda da bilge ve mücadeleci kadınlara "cadı" diyorlardı ve yakıyorlardı. Zihniyet aynı zihniyet. Kadınlara tecavüz eden katleden İŞİD çetesine "öfkeli birliklilik" diyen zihniyetin devamıdır bu zihniyet.

İnşaat işçileri Astoria'nın ardından Esenyurt'ta da kazandı. Bu konuda ne diyorsunuz?

Örgütlenmek elbette işe yarıyor. İşçilerinin ücretlerini kazanmasının en önemli nedeni kararlı ve örgütlü mücadeleleri oldu. Gözaltına alınsa da işçiler kararlılıklarına devam ettiler ve tabii ki İnşaat-İş Sendikası işçilerin bir araya gelmesinde ve örgütlü kararlı bir mücadele vermesinde çok önemli bir role sahipti. İnşaat-İş Sendikası sarı sendikalardan değil. Bu nedenle sermayenin alıştığından dışında bir sendikadır. Sermaye sendikacılara yönelik saldırıda ve işçilerle sendika olmadan görüşme taleplerinde bunu net olarak göstermiştir. İşçi sınıfı kararlı ve örgütlü olduğu sürece kazanacaktır. Bizim kazanmalarımız bu durumun lokal tezahürüdür.

Bu sohbetiniz ve mücadeleniz için teşekkürler ve yaşadığınız saldırılar için de geçmiş olsun diyoruz.

Esenyurt İnşaat İşçilerine Saldırı Ve Gözaltı

İnşaat işçileri, Esenyurt Belediyesi önündeki eylemlerinin 4. gününde polis saldırısı ve gözaltıyla karşılaştılar.

Sabah belediye önüne giden işçiler oturma eylemi yaptıkları alanın bariyerlerle çevrili olduğunu görünce, bariyerlerin kapatılması için belediye önündeki yolu trafiğe kapattılar.

Slogan ve alkışlarla yolda eylemlerini sürdürürken, saatler 11.00'e geldiğinde polis işçileri ve İnşaat İşçileri Sendikası'nı dağıtmaları için uyardı.

İşçilerin dağılmamaktaki kararlılıkları üzerine polis saldırıya başladı. Darp ettiği işçileri gözaltına aldı. Aralarında Avukat Sevinç Sarıkaya, Alinteri gazetesinin iki muhabiri ve Mücadele Birliği okuru bir işçinin de bulunduğu 25 kişi gözaltına alınarak Kıraca Polis Karakoluna götürüldü. Susma hakkını kullanarak polise ifade vermeyen işçiler, akşam 17.00'ye kadar saatlerce polis aracında bekletildi. Avukat Sevinç Sarıkaya ise hakkında yakalama ve gözaltı işlemi yapılamayacağından dolayı emniyet amirinin odasında tutuldu.

Darp edilerek gözaltına alınan işçiler ve muhabirler hastaneye götürüldükten sonra yeniden karakola getirildiler. Gözaltındaki işçilerin, darp izlerine ve ya-

ralanmalarına rağmen doktor işçilere sağlam raporu verdi. Avukat Sarıkaya ise sağlık kontrolüne götürülmeden karakolda bekletildi.

Esenyurt Belediyesi önünde ise gözaltı haberinin duyulmasından itibaren birer ikişer işçiler toplanmaya başladı. Mücadele Birliği Platformu, Alinteri okulları, Partizan ve BDSP'den işçiler destek ziyaretinde bulundular. Sosyal medyadan işçilerin gözaltına alındığını öğrenen ve Esenyurt'ta oturan öğrencilerden de gelecek destek verener oldu. CHP üyeleriyle birlikte Süleyman Çelebi ve CHP ilçe yönetimi ziyarete geldi.

Saatler 18.50 olduğunda gözaltına alınanlar, Esenyurt Belediyesi'ne eylem alanına geldiler. İşçilere destek verenlerle karşılıklı sloganlar yükseldi. Gözaltına alınanlardan bir işçinin gözünde hasar oluşurken, bir muhabirin de aldığı darbe sonucu kolunda sakatlanma oldu.

İnşaat İşçileri Sendikası bir açıklama yaparak ücretlerini alana kadar eylemlerini sürdüreceklerini duyurdular. İşçiler Pazartesi sabahı yeniden Belediye önünde olacaklarını söyleyerek, herkesi kendilerine destek olmaya çağırdılar.

Son Dakika – Başbakan Davutoğlu, Erdoğan'ın hazırladığı kabineyi Erdoğan'a sundu... Zaytung

Son Dakika - 2 ayda 2 halifelik ilanı yaşatan konjonktürden dolayı Erdoğan'ın yemin töreni konuşması korkuyla bekleniyor...

BATUM'UN HAYALETLERİ

Bir çizgi neleri değiştirebilir? Kültürü, tarihi, hayatı...? İnsanları da değiştirir mi bir çizgi? Sevinçlerini de üzüntülerini de bir yapar mı? Çizginin diğer tarafına geçmek için bekleyen yüzlerce insanın arasında tam da bunu düşünüyordum gecenin bir vakti.

Gürcistan sınır kapısından her gün binlerce insan girip çıkıyor. Belki de çoğu iş amaçlı yapıyor ama bu önemli değil. Benim merak ettiğim şeyler başka. Ne de olsa buranın tarihini diğerlerinden ayıran başka şeyler var.

İşlemler yapılıyor ve birkaç metre öteye geçiyoruz. Eski Sovyet şehri Batum'dayız. Şehir merkezi yakın olduğu için sınırda ilk taksiciler karşılıyor bizi. Bunlardan biri, Rezo'ymuş adı, bozuk Türkçesiyle "Batumi'ye götürüyüm sizi, haydi gelin" deyip bindiriyor bizi arabasına. Bir aileyle muhatap, o yüzden ilk babayla konuşuyor. Sohbet etmeye başlıyor. Anlatıyor şehri. Ben dayanamayıp arabanın arkasından başımı uzatıyorum; Sovyet döneminde ne iş yapıyordunuz? Bir anda şaşırıyor buna tabi. Bizi sıradan bir turist ailesi sanmış olmalı, ilk önce bir duraksıyor. Sonra başlıyor, meteoroloji mühendisiydim ben diyor.

Sovyer mirası eski binalar yağmalanarak otel avm rezidans olarak yağmalanmakta

"Eskiden herkes okurdu. Herkesin mesleği vardı. Şimdi görüyorsun işte. Böyle çalışmak lazım."

Bunu duyunca biraz şaşırıyoruz tabi. Ama zamanı iyi değerlendirmek gerek. Eski yeni konusuna girmişken eskiyi biraz daha kurcalamak lazım. "Özülüyor musunuz Sovyetleri?". Gülüyor, "Bak ben komünist değilim ama kapitalist kötü, çok kötü. Sovyetlerde aç kalmıyorduk. Herkes okuyordu. Hiç böyle şeyler yoktu." "Böyle şeyler'e birazdan geleceğim, ama içimden geçirmeden edemedim, insan elindekinin kıymetini kaybettiği zaman anlıyormuş."

Devam ediyorum, "Şimdi hayat nasıl?". Bir iç çekiyor Rezo ilk önce. O

sırada önümüzden hızla geçen arabaya Gürcüce bağırıyor. Sınırları yatışında arabayı işaret edip, "Bunun gibileri çok artık burada. Mahvettiler burayı. Görürsün zaten otelleri şimdi. Sizi aile için otele götürüyorum şimdi ama her otel öyle değil. Akşam hiç aileye göre değil buralar." Sınırlendiğini fark edince konuyu

değiştiriyorum hemen. Asıl soru için gezilecek yerleri soruyorum ilk önce. Bir iki yer söylüyor. Botanik bahçesinden uzun uzun bahsediyor. Sovyetler zamanından kalma neredeyse dünyadaki her ağaç türünün örneklerinin olduğunu söylüyor. Geçtiğimiz yolun iki yanındaki ağaçları da gösteriyor, "bak diyor bunları da Sovyetler

dikti". "Peki" diyorum, "Stalin burada doğdu, mezarı da burada mı?" Bu soruyla birlikte arkasını dönüyor "Sen bizim tarihi baya biliyorsun. Evet, evet Stalin Gürcü. Ama mezarı uzak buraya. Arabanız olsaydı anlatırdım da uzak şimdi."

Bu sırada birkaç otel geziyoruz ama hepsi dolu. Bizi aile yerine götürmek istiyor. Babacan tavırla beğenmediği, neon ışıklarla süslü otelleri gösteriyor. Yakınıyor yine. En sonunda bir yere yerleştiriyor bizi, resepsiyona da numarasını bırakıp başımız sıkıştırsa arayalım diye tembihliyor. Sovyet kültürünün hala yaşadığını görmek zor değil.

Bir şehri en güzel binaları anlatır. Sabah daha net görüyoruz şehri. Caddenin bir tarafında Sovyetlerden kalma toplu konutlar, diğer tarafında yeni yapılan oteller ve her otelin alt katında hiç boş kalmayan kumarhaneler... Rezo'nun bahsettiği bunlardı herhalde. Sovyetlerin dağılmasından sonra ticaretle birlikte şehre gelen ilk yenilik Sovyet mimarisine benzetilmeye çalışılan 10 katlı, 20 katlı, kumarhane barındırma iznine sahip otellermiş. Hatta o kadar ileri gitmişler ki, tarihi binaların sadece cephelelerini bırakıp, geri kalanını yıkan inşaat fir-

maları, onlar gibi görünen 5 yıldızlı oteller dikmeye başlamışlar. Ama hala insanların yaşadığı eski toplu konutlara dokunulmamış. İster istemez bizim TOKİ'lerle karşılaştırıyorum, ama bu bile gülümsememe engel olmuyor. İnsanca yaşanabilen evler yapılabiliyormuş meğerse. Hem de neredeyse 90 küsur yıl öncesinin komünistlerinin tasarladıkları evler... Şimdi kilerin tasarlayacaklarını gelin siz hesap edin.

Ciltlerce kitap okumakla anlamadığını bakımsız bir bina böyle anlatıyor işte. İçinde yaşayan insanların sefaletini gördükçe, Sovyetlerin yoktan var ettiği bir şehri kapitalizmin nasıl da yaşanmaz hale getirdiğini görmek zor olmuyor. O sırada tesa-düfen yanımda olan bir kitap, Molotov Anlatıyor, bir çizginin neleri değiştirebildiğini kulağıma fısıldıyor. Okuyanlar bilirler, 16 yaşından ölüme kadar Sovyetlerin her aşamasına tanık olmuş bir Bolşevik olan Molotov, bu işin öyle kolay olmadığını, ama imkânsız da olmadığını anlatır. Sadece herkesin işin bir ucundan tutması yeter birçok şey için. Aksi halde Batum sokaklarının tanığı oldukları çok da uzağımızda değil.

Yeni Öğretim Yılında TEOG Şoku!

Açıklandığı günden itibaren eğitimciler de başta olmak üzere sürekli tartışma konusu olan Temel Eğitimden Ortaöğretime Geçiş Sınavı (TEOG) tartışma götürmez sorunlarıyla gündeme oturdu.

Yeni eğitim öğretim yılına girerken öğrenciler ve aileleri büyük bir koşturmaca ve telaş içinde. Daha da kötüsü birçok aile tam bir şok yaşıyor.

Geçtiğimiz yıl birinci dönemde yapılan sınavlarda soruları yanlışlıklar nedeniyle yargı tarafından iptal edilmiş olan ve ikinci dönemde yapılan sınavları tartışmalı sonuçlar ortaya çıkaran TEOG, bu yıl öğrencileri de ailelerini de şoka sokmuş durumda.

TEOG kapsamında yerleştirme sonuçlarının açıklamasıyla birlikte nakil başvurusu koşturmacası başlarken, birçok ailede de ne yapacağını bilemez durumda.

28 Ağustos'a kadar kesin kayıtları yapılan okuldan başka bir okula geçmek için nakil müracaatında bulunacak olan öğrenciler ve velilerin yaşadıkları ilk sorun, bu işlemin sadece sistemin öğrenciyi atadığı okuldan yapılacak olması. Bu durum nakil sürecini tam bir işkenceye ve kargaşaya dönüştürdü.

Dahası birçok öğrenci istemediği okullara yerleştirildi. Adrese dayalı yerleştirme sistemi diye övünülp şişirilen TEOG sisteminde öğrenciler ikamet adreslerinden 100- 170 km uzaktaki bir okula gitmek zorunda bırakıldı.

TEOG sistemiyle İstanbul Bağcılar semtinde oturmakta olan bir öğrenci Tuzla'daki bir okula yerleştirilirken, Arnavutköy ilçesindeki bir öğrenci de yine Tuzla civarında bir okula yerleştirilmiş.

TEOG sistemiyle yerleştirmelerdeki rakamlar da dikkat çekip tartışmalara neden olurken, aileler çocuklarını hangi okula yerleştirebileceklerinin, daha doğrusu bir okula nakil ettiremeyeceklerinin kaygısı içinde.

Öğretmen bir anne-baba kızlarının TEOG sistemi sonucunda 150 km uzakta hiç bilmedikleri bir okula yerleştirilmiş olmasının şokunu yaşıyor. Adres sistemine göre yerleşim yaptığı iddiasında bulunulan TEOG sistemiyle Ataşehir ilçesi sınırları içindeki öğrenci Çatalca'nın 45 km ilerisinde bir okula yerleştirildi. Öğretmen olan veli Seher Yılmaz, kendi araçlarıyla gitmelerine rağmen okula ulaşmalarının dört saat sürdüğünü ve tam bir işkenceye dönüştüğünü belirtirken, "Nakil için okula gittiğimizde bizim durumumuzda bir çok aile vardı. Bir öğrenci Ataşehir'den Çatalca'nın 45 km ilerisinde olan ve merkezden sadece saatte 1 araç bulunan bir okula nasıl gidip gelebilir?" diyen veli TEOG yerleşimine ilişkin yaşadıklarını şöyle aktardı.

"Kızım S.Y. TEOG sınavında 450 puan alarak % 5'lik dilime girdi. Yüzdelik dilimine uygun A grubundan dört tercih yaptık. Sonuçlar açıklandığında tam bir şok yaşadık. A grubunda istediğimiz okullar olmayınca B grubundan Çatalca Bin-

kılıç Çok Programlı Liseye yerleştirildiğini öğrendik. Sonuç bilgisinde "ADRESİNİZE GÖRE" ibaresini çok ilginçti. Çünkü biz Ataşehir 'de oturuyoruz. Okul evimize 150 km uzakta. Ve tercih sırasında istediğimiz okullar olmazsa oturduğumuz ilçenin dışında üç ilçe tercihi olarak Kadıköy, Üsküdar ve Maltepe'yi seçtik. Sonuç Çatalca oldu. 26.08.2014 Salı günü nakil başvurusu için Çatalca Binkılıç Çok Programlı Liseye gittik. Okul güzel bir bina ama faks yok, elektrik kesintisi yaşıyor, bir müdür, bir masa, elektrik kesintisi yüzünden çalışmayan bir bilgisayar ile okul nakil isteklerini karşılamaya çalışıyor. Daha garip olanı nakil istekleri ile yoğunluğun yaşandığı zamanda okul müdürü Baki Çelebi ilçeye toplantıya çağırılmış, yerine okulundan bir öğretmen nakil işlemlerini almaya çalışıyor. Aklimızda birçok soru oluştu. Okulun faksı yokken, bilgisayar sistemi doğru dürüst çalışmazken nakil istekleri nasıl kabul edilecek? Nakil isteğimiz sisteme girildi mi ya da doğru girildi mi? Kızımın nakli gerçekleşecek mi? Ve onun yaşadıklarını MEB nasıl telafi edecek."

Öğretmen olmalarına rağmen birçok sorunla karşılaştıklarını ve kaygılarının devam ettiğini belirtirken, nakil için gittikleri okulda bir velinin "Arnavutköy'de oturuyorum, çocuğumu Tuzla'da bir okula yerleştirmişler, yarın da onun için yollara düşeceğiz, Tuzla nerededir onu bile bilmiyorum" dediğini aktardı.

TEOG Sistemi daha uygulamaya konmadan başlayan tartışmaları çok gerilerde bırakacak sonuçlarıyla, öğrenciyi müşteri olarak gören iktidarı ve kapitalist eğitim sistemini gözler önüne seriyor.

Anadolu'nun İlk Maç Oynanan Stadı Yıkılmasın

1910'dan beri futbol müsabakalarına ev sahipliği yapan ve bugünlerde yıkım planlarıyla gündemde olan Alsancak Stadı için taraftarlar, milletvekili ve İzmirli bir araya gelerek, basın açıklaması düzenlediler.

Basın açıklamasında konuşan CHP İzmir milletvekili Erdal Aksünger stadin yıkılması yerine onarılarak yenilenmesi gerektiğini belirtti. Stadin rant alanı haline getirilmesinin istenmediği ve Anadolu'da ilk maç oynanan stadin kent yaşamının ayrılmaz bir parçası olduğu anlatıldı.

Mücadele Birliği İzmir

**"Kadın dövme" olimpiyatlarında bayrağı kimseye kaptırmayan
AKP'nin favori adayı, kadın avukatı tekme tokat döverek odasından
atan Esenyurt Belediye Başkanı Necmi Kadioğlu.**

Gençlik Antakya'da Buluştu

Devrimci Öğrenci Birliği 23 Ağustos günü, Antakya Kültür Merkezi'nde gençlerle bir araya gelerek, emperyalist savaşta gençliğin tutumunu, faşizme ve şovenizme karşı gençliğin vereceği mücadeleyi, dünya gençlik hareketlerini ve Haziran Halk Ayaklanmasını tartışmak için buluştu.

Panel iki oturumdan oluşuyordu. Birinci oturumda Devrimci Öğrenci Birliğinin tarihi, emperyalist savaşta gençliğin tutumu, faşizm ve şovenizme karşı mücadele ele alındı.

"Burjuva sınıf iktidarda olduğu sürece bir emperyalist savaşın kaçınmanın imkânı yoktur. Çok geniş kesimler 'Savaşa hayır' sloganıyla dünyanın her yerinde ayağa kalkmış durumdadır. Burada biz gençliğe çok büyük sorumluluk düşmektedir. Sınıfsız, sömürsüz bir dünya kurma savaşında işçi sınıfı ve emekçilerle birlikte hareket etmek, gençliğin mücadelesini genel kurtuluş mücadelesine bağlamak temel görevimizdir.

Sözü alan DÖB'lü panelist öncelikle dinleyicileri Denizler, Mahirler, İbolar ve Gezi Ayaklanmasında ölümsüzleşen bütün devrim savaşçıları adına saygı düşüne davet etti. Daha sonra Devrimci Öğrenci Birliği tanıtılarak "Devrimci Öğrenci Birliği öğrenci gençlik içerisinde en ileri sınıf bilincine sahip, devrimci amaçları olan ve amaçlar uğrunda mücadele eden öncü öğrencilerin birliğidir. DÖB 1968 yılında işçi sınıfının ve öğrenci gençliğin ayağa kalktığı, eylemlere başladığı günlerde, öğrenci gençliğin örgütlenmesini sağlamak, ayrıca toplumsal mücadeleyi daha ileri taşımak amacıyla kurulmuştur. Denizler mücadele yaşamaları boyunca parlamento dışı mücadeleyi savunmuşlar ve o doğrultuda hareket etmişlerdir. Bu doğrultuda Denizler devrimci zoru savunan THKO'yu kurmuşlardır. Bu yüzden 1972'de faşist devlet Denizleri idam ederek emekçi halkları susturmaya çalışmıştır, fakat halkların özgürlük mücadelesi öncülerini yitirmelerine rağmen devam etmiştir. Denizler ayrıca idam sehpasındaki sözleriyle ilk defa Kürt ve Türk halklarının birlikte mücadelesini haykırmışlardır bu da onların şovenizme vurdukları en büyük darbe olmuştur." denildi. Söz, emperyalist savaşta gençliğin tutumu başlıklı konusunu anlatmak üzere diğer bir paneliste bırakıldı.

"Burjuva sınıf iktidarda olduğu sürece bir emperyalist savaşın kaçınmanın imkânı yoktur. Çok geniş kesimler 'Savaşa hayır' sloganıyla dünyanın her yerinde ayağa kalkmış durumdadır. Burada biz gençliğe çok büyük sorumluluklar düşmektedir. Sınıfsız, sömürsüz bir dünya kurma savaşında işçi sınıfı ve emekçilerle birlikte hareket etmek, gençliğin mücadelesini genel kurtuluş mücadelesine bağlamak temel görevimizdir.

Çünkü işçi, öğrenci, emekçi gençliğin temel sorunları da kapitalist sistemden kaynaklanmaktadır. Suriye üzerinden yürütülen savaş emperyalist bir savaştır. İster Suriye isterse başka bir ülke üzerinden yürütülen emperyalist savaşçı

savaşta çevirme politikası her yerde hayata geçirilmelidir. Savaşın bütün ezilen, yoksul halklar açısından büyük bir yıkım getireceğini gören bu savaşın sorumlularına karşı gelişen mücadeleye katılmayı, tüm enerjimizi, coşumuzu burjuva iktidarı yıkma için işçi sınıfının ve nerede olursa olsun ezilen halkların yanında savaşa atılmayı.

Bizler DÖB olarak inanıyoruz ki Ortadoğu'da ya savaş devrimlere yol açacak ya da devrim savaşları önleyecektir." denildi.

Bir diğer konu başlığı ise, emperyalizm idi. Burada "biraz önce konuşulduğu için tekrar emperyalizmi anlatmayacağım. Ama faşizmi anlamak için önce emperyalizmi anlamak kavramak gerekiyor. Faşizm sosyalizme tepki olarak doğmuştur. Mali sermayenin en gerici, en şoven, en emperyalist kesimlerinin açık terörist diktatörlüğüdür. İlk olarak Mussolini tarafından 20. yüzyıl başlarında Ulusal Faşist Parti olarak kurulmuştur." diyerek faşizmin ve şovenizmin Ortadoğu halkları üzerindeki etkine değindi.

Anlatımların ardından soru cevap bölümüne geçildi. Soru cevap bölümünde yapılan tartışmaların ardından 20 dakikalık bir ara verildi. Aradan sonra tekrar bir araya gelen dinleyiciler ve panelistler bu kez dünya gençlik hareketlerini konuştular.

İkinci oturumun başında söz alan TÖP-G'li bir genç "bu kadar yoğun geçen bu süreçte bulunduğumuz yerin ne kadar önemli olduğunu da göz önünde bulundurduğumuzda Devrimci Öğrenci Birliği'ni yaptığı böyle güzel bir panelden dolayı tebrik ediyoruz" diyerek Devrimci Öğrenci Birliği'ni selamladı. Hemen arkasından dünya gençliğinin yaşanan ayaklanmalardaki rolü üzerine panelistler konuşmalarına başladı.

İlk olarak sözü Amerika ve Yunanistan konu başıyla bir DÖB'lü aldı. Panelist "Yunanistan Aralık 2008'de büyük bir ayaklanma ya sahne oldu. 2008 ayaklanmasına biraz daha yakından bakabilmek için önce Amerika gençliği-

gitmemiz gerekiyor. Amerika'daki Lehman Brothers Bankasının iflas etmesi ile birlikte dolarda büyük bir düşüş meydana geldi. Bu düşüşle beraber Almanya, Portekiz, Fransa, İtalya, Yunanistan gibi ülkeler ekonomik krize girdi.

Yunanistan burjuvazisi krizden çıkabilmek için halka bir dizi ekonomik tedbir, yani bizim de yakından tanıdığımız kemer sıkma politikaları uygulamaya karar verdi. Bunlarda her fırsatta Yunanistan halkın sokağa döküyordu. Yunanistan'daki komünist partinin reformist bir çizgisinin olması da eylemlere öncülüğü anarşistlerin yapmasına neden olmuştur... Amerika'daki Wall Street eylemlerine gelince 2011'de Amerika'da Wall Street işgal eylemleri başladı. Ekonomik krizin derinleşmesiyle birlikte bankalar iflas etmiş, hükümet banka borçlarını halktan yüksek vergilerle almaya başladı. Eylemler 17 Eylül 2011 tarihinde başladı ilk günlerde kitlelerin azlığı alay konusu olmuştur. Fakat toplumlar eşitsizliklerle birlikte sefaletle süriklenen halk, 'biz ülkenin yüzde 99'u' diyerek azınlığın çoğunluk üzerindeki etkisini protesto etmek için Wall Street'i işgale koştular. Bu eylemler genel olarak Arap Baharından etkilenmiştir ki bunun en somut örneği Mısır'ın Tahrir Meydanı gibi New York'un Zucotti Parkı'nda çadırlar kurulmasıdır. Gördüğümüz gibi dünya gençliği birbirinden etkileniyor. Bugün Amerika'da devam eden eylemleri de buradan DÖB olarak selamlıyoruz." diyerek sözlerini bitirdi.

Bir diğer konu ise Latin Amerika yaşanan ayaklanmaları. "Brezilya halkı, kamu hizmetlerinden kesintiye gidilerek dünya kupası organizasyonuna harcanan dev bütçeye karşı isyan etti. Oysa asıl nedenler kamu hizmetlerinin yetersizliği, polis şiddeti, hükümetteki yolsuzluklar, işsizlik, yoksulluktu. Bu ayaklanmanın öncülerini olan gençler bir bildiri yayınlayarak dünya gençliğini birlikte savaşmaya çağırdılar. Şili'de ise öğrenciler eğitim sistemine karşı ayaklanmıştı. Sadece Şili ve Brezilya değil, Latin Amerika gençliği-

nin neredeyse tamamı 2001 krizinden sonra yer yer ayaklanan Latin halklarının önünde yer aldı, almaya da devam ediyor. Latin Amerika gençliğinin mücadelesinin Latin halklarını zafer taşıyacağına olan inancımızla onları selamlıyoruz." denildi.

Latin Amerika'da Avrupa'da bunlar yaşanırken, bir diğer ayaklanma ise Ortadoğu halkları tarafından gerçekleştiriliyordu. Dünya gençlik hareketleri içerisindeki bir diğer konu ise Ortadoğu gençliği oldu. Panelist "Ortadoğu'da Tunus'ta başlayan ayaklanma bozkırın tutuşması olmuştur. Tunus'ta işsiz bir üniversite öğrencisinin kendisini yakmasıyla başlayan ayaklanma bütün Tunus'u alev topuna çevirdi. Milyonlarca insan sokakları doldurdu. 10 gün boyunca halk orduyla çatıştı. Bu olaylar yaşanırken 23 yıldır iktidarda olan emperyalizmin işbirlikçi lideri Abidin Bin Ali Tunus'tan kaçtı, hükümet devrildi. Yaşanan halk devriminin başı işsiz ve öğrenci gençlik başını geçti.

Yemen'de halk Salih yönetimine karşı ayaklandı. Kuveyt'te halk hükümet binalarını, meclisi işgal etti. Üzerinde önemle durulması gereken bir diğer ülke ise Mısır. Mısır'da halk 14 gün boyunca Tahrir Meydanı'nda polislerle askerle çatıştı gençlik bu elemnin öncüsü oldu. Ortadoğu'da Arap baharı olarak bilinen bu dönemde gençlik artık daha güzel bir dünya istediğini haykırdı." diyerek sözü "Gezi" konu başlıklı sunumu için, Gezi Ayaklanmasında bir süre tutsak kalan paneliste bıraktı.

"Antakya Gezi Ayaklanmasında 3 yiğit evladını kaybetti. Antakya'nın stratejik konumunun ne kadar önemli olduğunu hepimiz biliyoruz aslında burada her şey Gezi Ayaklanmasından önce başlamıştı. Devletin Suriye devletine karşı savaş açılacak sözlerinden sonra akın akın halk sokağa dökülmüştü. Polis hiç tereddütsüz halka saldırmış ve saatlerce süren çatışmalar yaşanmıştı. Bunların arkasından devletin kendi eliyle gerçekleştirdiği Reyhanlı patlaması, Antakya halkını tekrar sokağa döküdü. Öfkesi hiç dınmayan Antakya halkı Gezi Ayaklanmasında patlak verdiği andan itibaren sokakları doldurmuş, 'Hükümet İstifa' gibi ileri bir istemle sokakları savaşa alanına çevirmişti. 80 ilde yaşanan ayaklanmaya biz Antakya halkı olarak varımızı yoğumuzu koyduk. Ben bu olaylardan sonra tutuklandım ve cezaevinde bir süre yattım. Gezi Ayaklanmasının en önünde gençlik vardı. Özlemleriyle sokağa dökülen gençlik, dünyanın diğer ülkelerinde yaşanan ayaklanmalardan aldığı derslerle sokaklarda çatıştı. 'Artık Taksim Tahrir'dir' sloganıyla da artık dünya gençliğinin birbirlerinden aldıkları tecrübelerle ilerlediğini gösterdi. Bizler şimdi Gezi'nin açtığı yoldan devrime yürüyeceğiz" diyerek sözlerini noktaladı.

Panelin ikinci oturumu da soru ve cevap kısmının ardından sona erdi.

**Devrimci Öğrenci Birliği
Antakya**

**Gençliğin
Enternasyonalist
Eğitimi**

Umut Günes

Denizler 71 devrimci çıkışını gerçekleştirdiklerinde, bu konuda atılan ilk adımlardan biri, o dönem için devrimci mücadelenin merkezi haline gelmiş olan Filistin'de eğitim almalarıydı. Ama bu eğitim salt askeri bir eğitim değildi, aynı zamanda Filistin halkıyla kurulan güçlü bağların ilk düğümüydü. Denizler Filistin'de kaldıkları süre boyunca feda birlikleri de dahil yer alacak ve Ortadoğu halklarının katili İsrail'e karşı mücadele de edeceklerdi. Aynı ruhu Vietnam kasabı Commer'in ODTÜ'de arabasının yakılmasında da görebiliriz. Bu Vietnam halkının verdiği özgürlük mücadelesinin yanında olduğunu göstermenin en iyi yollarından biri olurken, Vietnam halkının acılarını da paylaşmanın bir yoludur. Ya da 6. Filonun denize dökülmesi, Amerikan emperyalizmine karşı duruşun bir göstergesi olduğu kadar, Amerikan emperyalizminin işlediği suçların cezasının kesilmesinin bir türüdür.

Denizlerin enternasyonalist bilinci elbette kendiliğinden oluşmadı, 68 hareketinin etkisi, özellikle Vietnam ve Küba devriminin etkisi, yaşamlarını merkezine devrimi koyan o dönemin öğrenci gençlik önderlerini enternasyonalist bir ruhla donattı.

Denizler 71 devrimci çıkışını gerçekleştirmek için yola çıktıklarında hedeflerinde Nurhak dağları vardı ve devrimci Kürt halkının onları destekleyeceklerini biliyorlardı. Ezilen bir ulusun emekçileri, köylüleri ezilenler için bir şey söylendiğinde hangi dille olursa olsun anlar. Bugün Denizler Kürt halkı için neyi ifade ediyorsa bunun temelleri o dönem yapılanlarca atıldı. Devrim tüm ezilen ve sömürülen halkların ihtiyacı olunca, devrimci önderlerde ezilen ve sömürülen halkların önderi oluyor. Che'nin tüm dünya da yarattığı etki de böyledir. Enternasyonalizm Arjantinli bir devrimcinin Küba'da devrim yapmasını ve Kongo'da siyah isyana katılmasını ve Bolivya'da ölümsüzleşmesini açıklayabilir.

Leninist Parti'nin devrimci tarihi Denizlerden aldığı bu bilinci özenle koruduğunu ve geliştirdiğini gösteriyor. Denizlerin ardından Filistin'e gidilere devam edildi ve hatta denebilir ki Leninist Partinin bugünkü devrimci komünist programa kavuşmasında Filistin'de geçen günlerin etkisi büyüktür. Enternasyonalizm bayrağı sonrasında Cevat Saim Çelen (Teğmen Ali), İmam Ateş ve Mustafa Çetiner yoldaşlarca taşındı. Bu yoldaşlar parti kararı ile Filistin'e gönderilip orada eğitim aldılar.

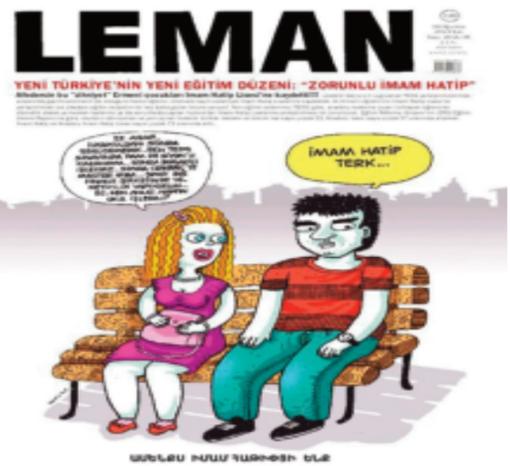
1982'de Siyonist İsrail, Lübnan'ı işgal edince orada savaşmaya gönderilir. İsrail Beyrut'u kuşatır. El-Habakiye bölgesinde bulunan Arnun Kalesin'de Mustafa Çetiner ve İmam Ateş birlikte İsrail'e karşı Filistin'li siper yoldaşlarıyla birlikte savaşır ve uçaksavar başında birlikte ölümsüzleşirler.

Yoldaşlarının ölümsüzleşmesinden çok etkilenen Teğmen Ali yoldaş ise kendi isteği ile Güney Lübnan'a gönderilir. Burada gösterdiği başarılarından ötürü Lübnan Komünist Emek Örgütü tarafından Lenin Nişanı ile ödüllendirilir. 1986'da ise Filistin mevzilerinde İsrail'e karşı savaşırken uçaksavar başında ölümsüzleşir.

Enternasyonalizm Leninist Partinin karakterine ölümsüzleşen yoldaşlarıyla işlenmiştir. Enternasyonalizmin ne olduğunun en güzel örneklerinden birini, yoldaşlar, mücadeleleriyle göstermiştir. Tüm bunlar Leninist politikaların doğrudan bir sonucu ve Leninist Partiyi Leninist yapan en önemli özelliklerdendir.

Yoldaşlarımızın yıllar önce yaptıklarının önemi bugün daha iyi anlaşılmalıdır. Zira başta Ortadoğu olmak üzere, tüm dünyada gerçekleşen mücadelelerde ezilen ve sömürülen halkların mücadelesinin nasıl bir birinden ayrılmaz hale geldiğini gösteriyor. Ve bu noktada gençliğin enternasyonalist eğitimi büyük önem kazanıyor.

Yani başımızda yükselen devrimler ve emperyalizmin paralı katiller sürüsünün emekçi halklara dönük katliamları gençliğin enternasyonal mücadelesini, birliğini öne çıkartıyor. Emperyalist kapitalist dünya insanlığa karşı her yerde bir savaş yürütüyor, gençliğin de tüm dünya da emperyalizme, kapitalizme ve faşizme karşı güçlerini birleştirmesi ve enternasyonal mücadeleyi büyütmesi gerekiyor. Zira düşmanımız ortak, 'kaderimiz' de öyle...

ENERJİ İŞÇİLERİ ÇATIDA

BEDAŞ Avcılar işletmesinde işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin alınması için eylem yapan ve işten atılan 26 Enerji-Sen üyesi işçi seslerini duyurmak için 21 Ağustos günü Taksim'deki BEDAŞ Genel Müdürlüğü karşısındaki binanın çatısında eylem yapma kararı aldı.

Bir haftadır Avcılar BEDAŞ işletmesi önünde eylemlerini sürdüren Enerji-Sen üyesi 26 işçi, işe geri alınma taleplerine dikkat çekmek için Taksim Talimhane Caddesi'nde bulunan BEDAŞ Genel Müdürlüğü karşısındaki binanın çatısında eylem yaparak pankart astı. "BEDAŞ'ta Çalışırken Ölmek İstemiyoruz Dedik İşten Atıldık! İşimizi Geri İstiyoruz" pankartı asan işçiler, taşeron çalışma sisteminin ve işçi sağlığı iş güvenliği önlemlerinin alınmamasına ve işten atılmaya dikkat çektiler.

BEDAŞ Avcılar İşletmesi'nde işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin alınmamasını istedikleri için işten atılan ve işletme önünde direnişe başlayan işçiler, akşam saatlerinde de diğer işletmelerdeki arkadaşlarının da katılımıyla BEDAŞ Genel Müdürlüğü önünde basın açıklaması yaptılar.

BEDAŞ Genel Müdürlüğü önünde toplanan Enerji-Sen üyeleri, çatıdaki arkadaşlarının attıkları "BEDAŞ İşçisi Sokakta Hak Kavgasında", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "BEDAŞ'ta Direniş Kazanacak" sloganlarına alkışlar ve ışıklarla eşlik ettiler.

Eyleme DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu, Dev-Sağlık-İş Sendikası, Nakliyat-İş Sendikası, İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi, TTB, İstanbul Tabip Odası, Elektrik Mühendisleri Odası üyeleri ve siyasi partiler destek verdiler. Emek dostlarının da gelmesiyle birlikte çatıdaki işçiler alkışlar ve sloganlar eşliğinde dev pankartlarıyla aşağı indiler ve BEDAŞ önünde basın açıklaması yaptılar.

Avcılar İşletmesi'nde işten atılan işçilerden Hakan Değirmenci yaptığı konuşmada

"Enerji-Sen üyeleri olarak bizler BEDAŞ'ta üç yıldır taşeronlaşmaya ve özelleştirme sonucu güvencesizleştirilmeye karşı sürdürdüğümüz sendikamıza üye olan olmayan her enerji işçisinin çok bildiği gibi hak mücadelesinden geri adım atmayacağız. Mücadeleci sendikacılığı BEDAŞ'tan tasfiye etmeye çalışanlara, bizi ölümüne çalıştırmak isteyenlere bir kez daha BEDAŞ'ı ve İstanbul'u dar edeceğiz" dedi.

DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu, HDP Milletvekili Levent Tüzel, Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi Başkanı Beyza Metin, İstanbul Tabip Odası'ndan Nazmi Algan ve Enerji-Sen Eğitim Sekreteri Süleyman Keskin'in konuşmalarıyla basın açıklaması sona erdi.

Ertesi sabah 08.00'da Avcılar'daki iş yeri önünde eylemlerine devam edeceklerini duyuran işçiler adına Enerji Sen "arkadaşlarımızın eksik malzemeler yüzünden direk tepelerinde, işlerinin başında ölmesine izin vermeyeceğiz. Bugüne kadar nasıl bu sokakları sloganlarımızla inlettiysek bundan sonra da mücadelemiz devam edecek" dedi.

"Yatağan'a Patronlar Giremeyecek!"

Özelleştirme Yüksek Kurulu (ÖYK) tarafından ihalesi yapılan Yatağan, Yeniköy ve Kemerköy termik santralleri ile kömür ocaklarında çalışan işçilerin bağlı bulunduğu sendikalar, patronları işyerlerine sokmayacaklarını açıkladı. Yatağan'da enerji ve maden işçileri santrallere barikat kuruyor.

Resmî Gazete'de yayımlanan ÖYK kararına göre kurul, Yeniköy Yatağan Elektrik Üretim ve Ticaret A.Ş.'ye ait Yatağan Termik Santrali'nin Güney Ege Linyitleri İşletmesini taşıtır-taşınmaz varlıkları ile birlikte Elsan Elektrik Gereçleri Sanayi ve Ticaret A.Ş.'ye satışına onay verdi. Elsan Elektrik Gereçleri Sanayi ve Ticaret A.Ş. bütün bir şekilde 1 milyar 91 milyon dolar bedel ödeyecek.

Tes-İş ve Maden İş Sendikaları üyeleri, Yatağan Termik Santrali önünde toplanarak izlenecek yol hakkında bir açıklama yaptı. Maden İş Yatağan Şube Başkanı Süleyman Girgin, "Yatağan Termik Santrali ihalesi, Başbakan'ın başkanlığını yaptığı ÖYK tarafından onaylanmış ve 16 Ağustos 2014 tarihinde Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.

Resmî Gazete'de yayımlanan tebliğle ÖYK kararının aslında seçimden önce, yani Başbakan'ın Muğla'ya gelmesinden bir gün sonra, 7 Ağustos 2014 tarihinde onaylandığını ancak Resmî Gazete'de 16 Ağustos 2014'te tebliğ edildiğini görmekteyiz. Özelleştirmeye karşı mücadelemiz, aynı zamanda bir hak, hukuk ve demokrasi mücadelesidir. İktidarın kararını değiştirmek için demokratik ve meşru yollardan hemen hemen tüm mücadele yöntemlerini kullandık ancak siyasi iktidar satışta kararlı, biz de

sattırmamaya kararlıyız. Resmî Gazete'de yayımlanmış olması, santralin devri anlamına gelmiyor. Bu şekilde işçinin moralini bozup yılmaya sebep olabileceklerini düşünüyorsanız yanlıyorsunuz. Bizler de direnmek yok olacağımızı biliyoruz, bu kurumların yok olacağını biliyoruz. 2000 yılındaki deneyimimizle alıcı firmaları işyerlerine sokmamakta işçinin kararı artarak devam ediyor. Evladımız gibi büyüttüğümüz işyerlerimizi teslim etmemede kararlıyız." dedi.

Çiğli'de İşten Atılan İşçiler Belediye Önünde

Yapılan uyarı eyleminin ardından evlerine giden işçilerden 13'ü, akşam saatlerinde işten çıkarıldıklarını öğrendiler. Bunun üzerine işçiler, akşam saatlerinde Çiğli Belediyesi önünde bir açıklama yaptılar ve beklemeye başladılar. Bu işten çıkarma saldırısını protesto eden işçiler, sabaha Harmandalı'nda iş başı yapmayacaklarını duyurdular.

İşçilerin öğrendiğine göre belediye, borçları olduğunu söyleyerek ücrette kesintiye giderken, aynı zamanda 60'a yakın işçi alımı yapmış. İşten atılan işçiler ise sendikalı işçiler.

İşçiler akşam ilerleyen saatlerde belediye binasına girmeye çalıştılar, işçiler arasında arbede çıktı ve belediye binasının camları indirildi.

Gün boyu belediye önünde bekleyen işçiler, belediye başkanı ile yapılan görüşmelerin ardından akşam saatlerinde yeniden işe alındılar

Çiğli Belediyesinde şirket değişimi nedeniyle TİS hakları ellerinden alınan işçiler, 25 Ağustos sabahı belediye önünde eylem yapmıştı.

Çiğli Kafesan'da İşçiler Vane İş Bıraktı

Geçtiğimiz aylarda belediyenin açtığı ihaleye, şartnameleri yerine getiremediği için giremeyen Kafesan şirketi yerine Çiğbel şirketi girmiş ve ihaleyi almıştı. Her iki şirkette belediyeye ait olduğu için çalışanlar açısından bir sorun yaşanmamıştı. Fakat belediye borçlarını neden göstererek, Çiğbel'e geçen işçilere ücretlerinde indirim planlıyor.

Geçtiğimiz günlerde gerek belediye içerisinde bir araya gelen belediye başkanı, 25 Ağustos günü şantiyede işçilerle bir araya gelerek ücretlerdeki indirim planını işçilere anlattı.

Sabah saatlerinde Temizlik İşleri Şantiyesinde işçilere konuşma yaparken, tartışmalar yaşanmış ve belediye işçilerinin yuhalamalarıyla toplantı erken bitirildi. Bunun üzerine iş bırakan işçiler yürüyerek Belediye binası önüne geldiler.

Yaklaşık 300 işçi, belediye içerisinde çalışanların da katılımıyla bir basın açıklaması yaptı. Sık sık "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Direne Direne Kazanacağız", "Başkan Şaşırma Sabırımızı Taşırma" sloganları atan işçilerin öfkeleri yüzlerinden ve haykırışlarından okunuyordu.

Basına ve işçilere açıklama yapan Genel İş 5 No'lu Şube Başkanı Naci Çetin, "işçilerin ekmeğinden ve onurundan başkan elini çek. Kazanılmış haklarımızdan geri adım atmayacağız. İş barışı ve huzurlu bir şekilde hizmet üretmek istiyoruz." dedi. Sloganların ardından işçiler dağıldılar.

Bu eylemin bir uyarı eylemi olduğunu bildiren işçiler, başkanın tavrına göre ilerleyen günlerde, farklı şeylerin olabileceğini söylediler. İşçiler, Kafesan'da yetkili olan sendikanın Çiğbel'de de örgütlenmesini tamamladığını, Çalışma Bakanlığı'ndan yetki gelmesini beklediklerini söylediler.

Mücadele Birliği İzmir

Sağlık İşçisi Açıkgoz Yaşamını Yitirdi

Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde geçen yıl giriş katlarını su basması sonrası zorla kanalizasyon temizlettirilen ve kapıldığı enfeksiyon nedeniyle karaciğer yetmezliği ile savaştan taşeron sağlık işçisi 28 yaşındaki Zafer Açıkgozoğlu, 17 Ağustos günü yaşamını yitirdi.

Taşeron sağlık işçisi olarak çalışmakta olan Zafer Açıkgozoğlu, Acil Travmatoloji binasında çalışmaktayken 14 Haziran 2013 günü eline enfekte enjektör iğnesi batmış ve çalışmaya devam etmişti. Aynı gün çok şiddetli yağın yağmur nedeniyle acil hastalara hizmet veren binanın kanalizasyon suları alt katta bulunan Çocuk Beslenme Polikliniği ve Mikrobiyoloji Laboratuvarını basmıştı. Sular 40 cm kadar yükselince, Poliklinikte çalışanlar ve temizlik personelleri hasta dosyalarını kurtarmak için hiçbir güvenlik önlemi olmadan lağım sularının içinde saatlerce kalmış dosyaları kurtarmaya çalışmışlardı.

İSKİ tarafından yapılması gereken atık suların temizlenme ve tıkalı kanalların açılması işlemleri taşeron temizlik işçilerinden istenmiş, hiçbir güvenlik önlemi alınmadan lağımın içine sokulup tıkalı olan kısmın açılması işlemi yaptırılmaya çalışılmıştı. Bu sırada hasta dosyaları kurtarıldı ancak çalışanların sağlığı bozuldu. Bu temizlik işlerini yapan işçiler mide bulantısı kuma ishal şikâyeti ile bir kısmı acile başvurmış bir kısmı da hastalığı ayakta atmıştı.

Zafer Açıkgozoğlu ise giderek ağırlaşan ağrılar ve kanlı ishal sebebiyle acil polikliniğe başvurmuş, kendisine akut hepatit tanısı konmuştu. 26 Haziran 2013'te de karaciğer nakli gerçekleştirilmişti Yoğun bakımdan çıkan Zafer'in tedavisine serviste devam edildi. Eline iğne batan ve görevi olmadığı halde hiçbir güvenlik önlemi alınmadan lağım temizliği yaptırılan Zafer Açıkgozoğlu, tamamen ölenebilir işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin hiçbirisi uygulanmadığı için bir yıl boyunca karaciğer yetmezliğiyle mücadele etti. Zafer Açıkgozoğlu daha 28 yaşındayken bir iş cinayeti sonucu yaşamını yitirdi.

Zafer Açıkgozoğlu Anıldı

İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği'nin çağrısıyla Zafer Açıkgozoğlu, Çapa Tıp Fakültesi Monoblok önünde yapılan bir eylemle anıldı.

Anmaya TTB, SES, Dev Sağlık-İş, DİSK/Limter-İş Sendikası Genel Başkanı, Enerji-Sen üyelerinin yanı sıra çok sayıda taşeron işçi ve HDP İstanbul Milletvekili Levent Tüzel katıldı.

Eylemde bir konuşma yapan Zafer Açıkgozoğlu'nun oğlu Emre Açıkgozoğlu, "Babamın feryatlarına dayanamadım, insan ister istemez üzülüyor. Ben isterim ki benim anamın, babamın başına gelenin, başka ananın başka babanın başına gelmesin, feryatları burada çıkmayın, yani kimsenin hakkı yerde kalmayın" dedi.

Anmaya katılan BEDAŞ işçilerinde Bayram Alanbay, "Biz ikinci Soma faciası yaşamak istemiyoruz, ölmek istemiyoruz" dediğimiz için 6 gün önce 26 arkadaşımız işten atıldı. Biz burada Zafer arkadaşımıza söz veriyoruz. Biz bu direnişi zafer ile bitireceğiz. Biz bu direnişi kazanacağız ve Zafer arkadaşımıza armağan edeceğiz" dedi.

Anmada basın açıklamasını Taşeron işçileri Derneği (Taş-İş-Der) Başkan Yardımcısı Güneş Cengiz yaptı. Hastanede çalışan taşeron işçilerin can güvenliğinin olmadığını söyleyen Cengiz, hastane yönetiminden can güvenliklerinin alınmasını istedi. İşçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin alınmasını isteyen Güneş, işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınmadığı için yaşamını yitiren Zafer Açıkgozoğlu'nun isminin hastanede bulunan bir amfiye verilmesini istedi.

Eylemde ayrıca SES, Dev Sağlık-İş temsilcilerinin yanı sıra Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde hasta yakınlarının saldırısına uğrayan işçi Ramazan Kuleli ve İSİG Meclisi üyesi Murat Çakır'da kısa birer konuşma yaptı.

Anma yapılan saygı duruşunun ardından sona erdi.

M&T Reklam İşçileri Kaza Geçirdi

Sendikalı oldukları için işten atılan ve Gebze Çayırova'daki fabrika önünde 105 gündür direnişte olan arkadaşlarının eylemine destek için Düzce'den yola çıkan M&T Reklam işçileri eylem sonrası Düzce Aydınınar Yolu üzerinde trafik kazası geçirdi. İşçilerden 2'si ağır olmak üzere 5 işçi yaralandı.

Gebze Çayırova'daki M&T Reklam önünde direnişteki arkadaşlarının eylemine destek için gelen Düzce'deki M&T Reklam işçileri eylem sonrası Düzce Aydınınar Yolu üzerinde trafik kazası geçirdi. İşçilerden Selami Arslan, Faruk Taş, Kazım Yazıcı, Umur Yıldırım yaralandı. İşçiler Atatürk Devlet Hastanesi ve Düzce Üniver-

sitesi Tıp Fakültesi Hastaneleri'nde Acil Serviste tedaviye alındı. Selami Arslan ve Kazım Yazıcı'nın ağır yaralı oldukları, Umur Yıldırım'ın ise ayağının kırıldığı kazada iki işçinin tedavileri ayakta tamamlandı.

Kaza sonrası Birleşik Metal-İş Sendikası üyeleri ve aileler hastanede tedavileri süren işçilerin yanına gitti.

İzmir'de Belediye İşçileri Taşeronu İstemiyor

İzmir Büyükşehir'e bağlı Park ve Bahçeler Müdürlüğüne bağlı hizmet alım ihalesine, yeni çıkan torba yasa gereği, belediyeye ait İzenjeri girememiştir. 22 Temmuz günü yapılan ihale sonucunda ihaleyi Derman şirketi kazandı; 30 Eylül günü İzenjeri'ye bağlı 1170 işçinin iş akitleri fesh edilecek.

İzenjeri'de örgütlü Genel-İş 2 Nolu Şubenin taşeron şirketi belediyeye sokmak için bu girişimi 28 Ağustos günü yapılan yürüyüş ve eylemle protesto edildi.

İzenjeri ve çeşitli belediye şirketlerinden işçiler saat 08.00'de Konak Pier Köprüsünde bir araya geldi.

Binlerce işçi sloganlar eşliğinde Büyükşehir Belediyesi önüne doğru yürüyüşe geçti. Belediye önünde, önce Disk Bölge Temsilcisi Memiş Sarı, ardından 2 Nolu Şube Başkanı Taner Şanlı birer konuşma yaptılar. Bu esnada bina içerisinden işçiler 'Taşeron Karşı' bir pankart açtılar. Konuşmacılar da belediyeye taşeron şirketi sokmayacaklarını ifade ettiler.

Basın açıklaması sırasında işçiler sık sık konuşmaları sloganlarla kestiler. Yapılan açıklamaların ardından işçiler Büyükşehir etrafında insan zinciri oluşturdular. Yaklaşık iki saat süren eylem, önümüzdeki günlerde daha büyük eylemlerin yapılacağı sözünü verilerle bitirdi.

Eyleme, SES, Tümbel-Sen Ve Belediye-İş 6 Nolu Şube ile birlikte çeşitli siyasi çevreler ve Mücadele Birliği de destek verdi.

Mücadele Birliği İzmir

Kurtuluş Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimizi!

İzmir'de Eğitim-Sen Şubeler Platformu, usulsüz müdür atamaları ile ilgili olarak bir basın toplantısı düzenledi. 25 Ağustos günü yapılan basın toplantısında basın metnini Eğitim-Sen Şubeleri adına Eğitim-Sen 6 Nolu Şube Başkanı İdil UĞURLU okudu.

Uğurlu açıklamada, "Verilen puanlar eğitimin itibarsızlaştırılmasına, tasfiyesine dönük verildiğinin çarpıcı örneklerle dolu olduğunu gösteriyor. Soruşturma geçiren, hakkında ceza teklif edilen ama yandaş medyanın korumasında olan müdürler 90-100 puan alırken; alanında doktora, yüksek lisans yapan, okuluyla ve yaptığı hizmetlerle birçok başarılarına imza atan ama yandaş sendikadan olmadığı için kıyımına uğratılarak düşük puan verilen müdür örnekleri bulunmaktadır. Bu saldırılar karşısında yılmadık, yılmayacağız. Bu basın toplantısı mücadeleye bir başlangıç. Mücadele sürdü, sürüyor, sürecek. Tüm halkımızı, duyarlı kamuoyunu, velileri yaşanan sürece sahip çıkmaya ve Eğitim-Sen ile birlikte mücadeleye çağırıyoruz. Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimizi" dedi.

Uğurlu 751 talep olduğunu, bu taleplerden 213 tanesinin geçer puan aldığını ve 488 kişinin mağdur edildiğini açıkladı ve yaşanan duruma bir kaç örnek verdi. Basın toplantısına katılan milletvekilleri Musa Çam, Mustafa Moroğlu ve Alattin Yüksel de söz alarak bu mücadelenin arkasında olduklarını belirttiler. Basın toplantısı Eğitim-Sen üyesi olan ve son atamalarda mağdur edilen müdürlerin konuşmaları ve 26 Ağustos'ta Konak İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü önünde yapılacak olan basın açıklamasına çağırıyla son buldu.

Mücadele Birliği İzmir

İşlerine Dönmek İçin Yürüdüler

Belediye önünde 27 gündür direnişlerini sürdüren işçiler, 16 Ağustos günü işlerine geri dönme talebiyle saat 13.00'te Levent'te bulunan Beşiktaş Belediyesi önünden Beşiktaş Meydanı'na yürüyüş gerçekleştirdi. Beşiktaş Belediyesi'ne bağlı Beltaş A.Ş.'de çalışan DİSK Genel-İş üyesi 212 işçi işten atılmıştı.

"İşimizi, Ekmeğimizi Geri İstiyoruz - İşçi Kıyımına Son!" pankartı açan Beltaş işçileri Büyükdere Caddesi ve Barbaros Bulvarı'ndan geçerek Beşiktaş Meydanı'na yürüdü. Eyleme Genel İş Sendikası yöneticileri, Birleşik Metal İş Sendikası üyeleri, Enerji-Sen ve KESK İstanbul Şubeler Platformu destek verdi. KESK İstanbul Şubeler Platformu, Beltaş işçilerini Beşiktaş Meydanı'nda "KESK Beltaş İşçilerinin Yanındadır" pankartı ile karşıladı.

Dilenenler Değil Direnenler Kazanacaktır!

İzmir'de Eğitim-Sen, usulsüz müdür atamalarını protesto etmek için İzmir İl Valiliği önünde basın açıklaması yaptı. 26 Ağustos günü yapılan basın açıklamasının en başında haklı mücadelede birlik olma vurgusu yaparken, bundan sonraki süreçte Türk Eğitim Sen, Eğitim İş ve Aktif Eğitim Sen ile birlikte usulsüzlüklere karşı mücadele edeceklerini belirttiler.

Meydanda yapılan açıklamada Genel-İş Sendikası 1 Nolu Şube Başkanı Mehmet Pehlivan, işçilerin her yıl yapılan ihale süreçleri bahane edilerek kapıya konulmaktan bıktığını belirterek "Bizler siz Beşiktaş halkına hizmet veren çalışanlarız. Belediye Başkanı ihaleyi bahane edip sendikalı işi istemediğini göstermektedir. Çünkü aynı zamanda toplu sözleşme görüşmelerimiz devam etmektedir. Toplu sözleşme devam ederken bizler kapı önüne bırakıldık. Bu durum görüşmelerimizin de tıkanmasına yol açmıştır. Başkan her fırsatta işçen atıyorum dese de, 30 Eylül'den sonra Noter vasıtasıyla hepimizin işlerine son verdirdiği tebliğleri adreslerimize ulaşmıştır" dedi.

Beşiktaş halkının emekçilerine sahip çıkması çağrısında bulunan Pehlivan'ın ardından DİSK Genel Başkanı Kani Beko, Genel-İş Sendikası olarak taşeronlaştırmaya karşı dışarıya bir mücadele verdiklerini söyledi. Beko, 20 bini aşkın taşeron işçiyi örgütleyerek haklarını aldıklarını, BELTAŞ'taki işçi kıyımına da izin veremeyeceklerini söyledi.

Enerji-Sen üyesi bir BEDAŞ işçisi ise işyerinde can güvenlikleri olmadığı için iş bıraktıklarını, bunun karşılığında ise işten atıldıklarını söyledi. BEDAŞ işçisi direnişlerini sürdüreceklerine vurguda bulunarak, "Birleşe birleşe kazanacağız" dedi.

KESK İstanbul Şubeler Platformu sözcüsü Fadime Kavak da taşeron cumhuriyetine karşı yapılan bu eylemi sahiplendiklerini söyledi. İşçilerin en önemli güvencesi olan sendikalı olma ve grev haklarının engellendiğini belirten Kavak, CHP'nin taşeron karşıtı söylemlerini hatırlatarak eski bir sendikacı olan CHP Milletvekili Süleyman Çelebi'yi, işçilere destek vermediğini söyleyerek eleştirdi.

Basın açıklamasını Eğitim Sen 6 Nolu şube başkanı İdil Uğurlu okudu. Uğurlu "Görev süresi uzatılacak eğitim kurumları müdürleri için yapılan değerlendirmelerde tam bir kıyım yaşanmıştır. Yedi binin üzerinde okul müdürü 75 puanın altında puan aldı diyerek tasfiye edilmiştir. Dün kendi teftişlerinde 100 puan alan, takdir-teşekkür belgeleri verilen okul müdürleri, bugün kendi sendikalarından, düşüncelerinden, eğitime bakışlarından vazgeçmedikleri için cezalandırılmış ve başarısız müdürler olarak ilan edilmişlerdir. Hükümet ve Milli Eğitim Bakanlığı şunu çok iyi bilmelidir ki, boynumuza geçirilmek istenen zincirin farkındayız. Eğitim Sen olarak hükümet ve MEB'in gerek toplumsal yaşamda, gerekse eğitimde hayata geçirmeye çalıştığı dayatmacı, anti-demokratik ve bilim dışı politika ve uygulamalar karşısında sessiz kalmayacağız, demokratik tepkimizi her platformda göstermeye devam edeceğimiz bilinmelidir" dedi.

Basın açıklaması esnasında sık sık "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Baskılar Bizi Yıldıramaz", Söz Yetki Karar Çalışanlara", "Devlet Gündümlü Sendikaya Hayır", "AKP Elini Eğitimden Çek" sloganları atıldı.

Basın açıklaması önümüzdeki günlerin eylem programlarının açıklanmasıyla sona erdi.

Mücadele Birliği İzmir

Güç Birikimi

ABD'de 18 yaşında bir siyah gencin polis tarafından sokak ortasında öldürülmesi, isyanın başlamasına yol açtı. ABD yönetiminin sokağa çıkma yasağı koyması da başkaldırıcıyı durduramadı. Sokağa çıkma yasağına rağmen insanlar sokağa çıktı ve devlet güçleriyle çatıştı.

Bu ülkede büyük bir öfke birikimi, büyük bir güç birikimi oluşmuştur. Biriken halkın büyük öfkesi ve devrimci enerjisi sisteme karşı patlayan eylemler sırasında açığa çıkıyor.

Güç birikimi tek tek ülkelerle sınırlı değil. Bütün kapitalist ülkelerde, bütün burjuva sistemde oluşmuştur. Çelişki birikimi, sefalet birikimi, öfke birikimi ve devrimci enerji birikimi kapitalist sömürü ilişkilerinin olduğu her yerde vardır. Bu durum kavrayışlı bir yaklaşımla ortaya konamıyor. Eylemlerle açığa çıkan daha önceden oluşmuş olan ve belli bir maddi temeli olan güç birikimidir. Kapitalist dünyada bugün açığa çıkandan çok daha büyük bir güç birikimi durumunda yani öncekileri aşan çok daha büyük ayaklanmaların ortaya çıkması kaçınılmaz.

Kendini çok sayıda ve elde çeşitli görüngen içinde ifade eden tüm gerçekler, tüm bu toplumsal olgular düzgün bir şekilde yansıtıldığında, gerçek anlamı ortaya konduğunda anlaşılacaktır ki, bu öğeler, burjuva dünyasını alt üst eden büyük eylem dalgasının kaynağını oluşturuyor.

Her ülkede, insanları başkaldırıcıya iten etkenler, söz konusu ülkenin somut özelliklerinden ve iç dinamiklerinden kaynaklıdır da bu hiç de kapitalist sistemin içinde bulunduğu güncel durumdan ayrı değildir. Her kapitalist ülke, kapitalist dünya sisteminin bir parçasıdır ve dünyadaki gelişmelerden genel durumdan çeşitli biçimlerde etkilenir. Dolayısıyla her ülkedeki başkaldırılar kapitalist sistemin genel koşullarından doğuyor aynı zamanda.

Özellikle son 20 yıldır, kapitalist ülkelerde, ileriye doğru sıçramalı bir gelişim gösteren, hızlı, esas ve gerçek yığın hareketi, yeni bir toplumsal devrimler çağının başlatıcısı ve başlangıcı olmuştur. Bizde bu süreç Gezi'den çok önce başladı, gelişti, ilerledi ve Gezi ile büyük bir sıçrama yaptı; kitlelerin devrimci enerjisini harekete geçirdi yeni bir yığın harekete başlattı.

Doksanlardan bu yana tüm kapitalist ülkelerde emekçilerin yaşam koşulları hızla kötüleşti ve ağırlaştı. Büyük ekonomik bunalım, bunu daha ileri götürdü. Fakat aynı maddi temeller üzerinde başka bir gelişme de kendini belirgin olarak gösterdi: Yığınların küresel başkaldırısı. Burjuva toplum, işçi ve halk ayaklanmalarıyla derinden ve sert biçime sarsıldı.

Kapitalist toplumun ilerlemesi -çelişkili ilerleme- kendi olumsuzlanmasının koşullarını yaratmış ve olgunlaştırmıştır. Bu, her bakımdan kendine dayatan bir olumsuzlamadır. Çağımızın toplumsal ilişkilerinin (kapitalist) üretici güçlerin evrensel gelişmesi önünde engel oluşturması çok bariz bir durumdur. Bu duruma bir son verilmesi, toplumsal üretici güçlerin serbestçe gelişmesi ve toplumsal üretici güçlerin serbestçe gelişmesi ve insanlığın daha iyi bir noktaya varması için bir zorunluluk olmuştur.

Çökmekte olan eski toplum, bağrında doğan, gelişen yeni topluma gebe. Devrimci zor burada ebe rolü oynar. Devrimci zorun rolü tam da eski toplumu yıkarak yeni toplumun öğelerini, toplumsal üretken güçleri serbest bırakmaktır. İşçi sınıfı pratiğinin amacı da bu özgüleştirme işini gerçekleştirmek, eski toplumu yeni topluma dönüştürmektir. Yoğun bir eylemlilik yeteneği gösteren enternasyonal yığın hareketi, mücadelesiyle bu süreç hızlandırıyor.

Kapitalistler, her yerde artan sömürüye ve derinleşen sefaletle karşı başkaldırıcı emekçi yığınları ve gençliğin eylemlerini bastırmak için kapitalist şiddeti artırdı. Bu yönde bir dizi baskı yasası çıkardı. Başvurulan yöntemler açıkça zorba yöntemlerdir. Despotik, zorba yöntemlerin kullanılması genel bir uygulama ve durum oldu. Despotik yöntemlere başvurma, gerici şiddetini artırması, kapitalist sınıf bunalımının derinliğini gösterir. Bunu belirlemek çok önemli ama işin bu yönü gözardı ediliyor. Artan baskıların burjuvazinin gücünü değil güçsüzlüğünü gösterdiği söylendi, fakat bunun egemen sınıfın derin bir bunalım içinde olduğunu gösterdiği pek söylenmedi. Gerilen burjuva şiddet sistemin bunalımına bir çözüm getirmez ama bunalımı daha da derinleştirir. Çünkü yığınlar buna daha etkin bir devrimci şiddetle cevap verirler. Çatışmanın şiddetlenmesi ise politik bunalımı derinleştirir. Olayların akışı bu yönde.

Birçok merkezde olayların akışı, isyan ve ayaklanma gibi devrimci biçimler aldı. Bu noktada sorun olayların akışının önüne hangi hedeflerin konacağıdır. Devrimci komünistler açısından hedef çok açık: Devrime dayanarak iktidarı ele geçirmek ve iktidara dayanarak toplumun yeniden devrimci örgütlenmesini gerçekleştirmek. Toplumun yeniden devrimci yapılandırılması gerçek çıkış yoludur.

Toplumun devrimci dönüşümü ileri devrimci mücadeleyi gerektirir zorunlu olarak. Bugünkü mücadele düzeyini aşacak, daha ileri gitmesini sağlayacak kararlılık, mücadele birikimi ve dinamikler yeterince var. Tüm deneyim, teorik, pratik ve politik yetenekler daha yüksek bir etkinliğin öğeleridir aynı zamanda. Mücadelenin geldiği yer burasıdır artık.

Bugünkü toplumun keskinleşen ve şiddetlenen çelişkileri ve çatışmaları, dünya sahnesini devrim için hazırlıyor. Buradan devrimin zaferine varmak için daha bir dizi büyük kavga vermek gerekecek.

AYAKLANMA DEVİRİM BAĞLANTISI

Özgür Güven

Uzaşmacı sosyalistler tayin edici sert ve kesin mücadeleden hep korkular, uzak durdular. Toplumsal ve tarihsel olarak birikmiş sorunların, halkların yaşamsal sorunlarının çözülmesinden, eski toplumla kesin hesaplaşmadan, kelimenin gerçek anlamıyla devrimci hedeflerden ve devrimci yöntemlerden hep uzak durdular. Adım adım adalet gelişmeden, haklar ve özgürlüklerin genişletilmesinden, hesap sorma bilincinden adalet talebinden öteye geçemediler, geçemediler. Kitlelerin hazır olmadığını söyleyenler, kitleler ayaklandığında kendi ufuksuzluklarını kendilerinin bütün dünyaya gösterdiler. Hem de hiç bir kanıtla gerek bırakmayacak kadar açık olarak.

Devrim dendiği zaman ilk akla gelen şey, uzun yıllar boyunca burjuvazinin iktidarının ekonomik ve politik egemenliğinin halklarda biriktirdiği öfkenin patlaması, milyonlarca insandan oluşan büyük kitlelerin eyleminde bu patlamanın ifadesini bulmasıdır.

Tarih jet hızı ile ilerlemeye başladığında, öfke patlamış demektir. İşte o zaman daha önce sakin zamanlarda düşünülüp planlanmış her şey alt üst olur. Evrimci dönemlere ait ne varsa yerle bir olur. Geniş emekçi yığınlar basitçe düşünce biçimleriyle, kararlı, sade ve sert tavırlarıyla öne çıkıp kendi tarihlerini kendileri yapmaya girişirler. O zaman sadece büyük sermaye, tekelleme korkusuyla sarsılmaz; bu korku bütün bir burjuva sınıfı ve büyük burjuvazinin önemli bir bölümünü de kaplar. Gerçek devrimci dönemler küçük burjuva hareketin ufuk çizgisinin çok ötesinde bir görüşlülük ve cüretle kitlelerin ileri atıldıkları, büyük bir kitlesel kahramanlıkla eski düzene ait iktidarı bütün kurumlarıyla yerle bir ettikleri kargaşa ve kaos dönemleridir.

Milyonların eyleminin bir sonuç vermesi, yani burjuva sınıfın temsilcilerini iktidardan alaşağı etmesi aylar, bazen de yıllar süren bir alt üst oluş, bir kaos, bir kargaşa dönemine neden olur.

Devrimin ilk başarısı, politik özgürlüklerin bizatihi halkın kendisi tarafından fethidir; burjuvazinin, Tayyipgillerin polisine, yasalarına, mahkemelerine en ayrıntılı ve gelişkin baskı aygıtına, onların politik iktidarına karşı olan yeni bir iktidarın kurulmasıdır. Burjuvaziye, Tayyipgilleri ve onların bakanlarını, polislerini, ordularını, mahkemelerini, parlamentolarını ve bütün iktidar organlarını işbaşından uzaklaştırmak; silahsızlandırmak ve bir daha halklara zarar veremez hale getirmek. Bütün bunlar zora başvurmaksızın gerçekleştirilemez.

Halkların, emekçi yığınların kendi kaderlerini ellerine almaya girişmesi, kendi özgürlüklerini kendilerinin kazanması, toplumda daha önce hiç yaşanmamış ve hiç kimse tarafından bilinmeyen yepyeni bir iktidar... Gerçi daha önce dünyanın başka ülkelerinde benzeri iktidar dönemleri yaşanmış olsa da bu topraklarda bilinmeyen, yepyeni bir iktidar... Geleneksel olanın dışına çıkan, kendisini yasalarla sınırlamayan, var olan kuralları, yasaların ve düzenin aşılması; bu anlamıyla da yasadışı ve düzensizlikle dolu bir mücadele... İşte bu, halkların özgürlük tutkusunun dışavurumudur. Bu topraklarda yaşayan bütün haklardan milyonlarca insanın, o güne dek ezilen varlıkları dahi inkar edilen, aşağılanan, hatta adları küfür sayılan halklardan milyonlarca insanın oluşturduğu kitlelerin kahramanlıkları dolu mücadeleler yoluyla açtıkları yeni bir yaşamın tarih sahnesine girişidir bu. Tek tek kişilerin değil, milyonların mücadelesinin başarısı olacaktır burada söz konusu olan. İşte devrim budur, Tarihin bayramıdır bu yaşanan ve yaşanacak olan.

Uzaşmacı sosyalist hareket, dünyada olduğu gibi bizde de Marksizm-Leninizmi devrim teorisinde dışarıda, zora dayalı devrim anlayışı dışında kabul ediyor. Böylelikle parlamentarizm hepsinin mücadelesinin merkezine oturuyor. En "sol" olanında dahi hükümetin devrilmesi ya da iktidar sorununu söz konusu olduğunda parlamenter yol dışında bir yol kalmıyor. Onlara göre halklar, emekçi kitleler, onların söylemiyle "halkımız" haklar ve özgürlükleri kazanmak için, hesap sormak için, adalet için mücadele sürecinde bilinçlenir, örgütlenirler. Günümüzde seçim yoluyla, parlamento yoluyla hükümeti devirir iktidarı değiştirirler. Silahlı mücadeleyi savunanlar da dahil, en solundan en sağına kadar küçük burjuva hareketin, reformist hareketin, sahip olduğu anlayış bunun ötesine geçmiyor. İktidarın zor yoluyla fethi, burjuvazinin her türlü iktidarının ve iktidar organlarının dağıtılmasını onların hafızası almıyor. Bu onların sınıfsal bakış açılarından, sınıfsal konularından kaynaklanıyor. Küçük burjuvazi, burjuva toplumuna havaya uçurulmasını, iktidarın zor yoluyla fethedilmesini temel alan devrim yolu dışında bütün mücadele araçlarını ve yöntemlerini kabul eder. Zoru, silahlı mücadeleyi savunur görünenler de bu araçları ik-

tidarın ele geçirilmesi için değil, reformlar için kullanıyorlar, haklar, özgürlükler, adalet, hesap sorma ve bunun gibi kırıntılardan öteye geçmezler.

Burjuvazinin, burjuva toplumun en tepesinde yer alan tekelleri sermayenin devrim korkusu anlaşılır. Onların kendilerine göre haklı nedenleri de var. Hatta bunu kitleleri korkutmak için "terör", "anarşi", "kaos", "darbe" gibi argümanlarla kullanmaları da anlaşılabilir. Bunu kullanarak kitleleri "çözüm", "müzakere", "yeni anayasa" gibi düzen sınırlarını aşmayan bir alana çekme çabaları da anlaşılabilir. Ama küçük burjuva uzaşmacı sosyalistlerin ayaklanan kitlelerin önüne yeniden sandık koymaları "seçim çare değil" diyenlerin dahi "düzen partilerine oy yok" söyleminden öteye geçmemeleri, onların Marksizm-Leninizmi devrimci amaçlar ve yöntemler dışında savunduklarını en açık kanıttır. Sosyal reformistler ve uzaşmacı sosyalistler, iktidarın zor yoluyla ele geçirilmesi dışında kalan bütün mücadele yöntemlerini benimserler, uygularlar. Söylemde tersini söylüyor olsalar bile ufuksuzlukları bundan öteye geçmez. Onların ayaklanma karşısında tutumlarına bakın göreceksiniz. Ayaklanmanın ilk günlerinde kimileri ayaklanma dediyse de kısa süre sonra aslında hiçbirinin "direniş" çizgisinden öte bir şey demediği; diyormuş gibi yaparlar da ufuksuzluklarını "direniş"ten öteye geçemediği anlaşılır.

Aynı şey iç savaş yaklaşımını için de geçerli. 45 yıldan bu yana süren iç savaş (ya da o düzeyde sert geçen sınıf savaşımını) da yok saydılar, görmezden geldiler. Çünkü devrimci dönemlerin iç savaşın, hele de ayaklanmanın yarattığı düzensizlik ve kargaşadan hep kaçtılar, kaçıyorlar. Uzaşmacı sosyalistler tayin edici sert ve kesin mücadeleden hep korkular, uzak durdular. Toplumsal ve tarihsel olarak birikmiş sorunların, halkların yaşamsal sorunlarının çözülmesinden, eski toplumla kesin hesaplaşmadan, kelimenin gerçek anlamıyla devrimci hedeflerden ve devrimci yöntemlerden hep uzak durdular. Adım adım adalet gelişmeden, haklar ve özgürlüklerin genişletilmesinden, hesap sorma bilincinden adalet talebinden öteye geçemediler, geçemediler. Kitlelerin hazır olmadığını söyleyenler, kitleler ayaklandığında kendi ufuksuzluklarını kendilerinin hazır olmadıklarını bütün dün-

yaya gösterdiler. Hem de hiç bir kanıtla gerek bırakmayacak kadar açık olarak.

Ezilenler, aşağılananlar, apolitik diye hor görülen milyonlar doğrudan eyleme geçtiklerinde, küçük burjuva hareketin bayrakları ve pankartlarıyla yarattığı görsel oyunları hiçe sayıp ayaklandıklarında, uzaşmacı sosyalistler kitlelerin ayaklarına sarıldılar daha ileri gitmesinler diye. Kitleler "Hükümet İstifa, İktidar Halka" derken onlar "Gaz Bombası Yasaklansın" dediler, "adalet" dediler, "hesap sorma" dediler. Kitleler dünyayı, devrimi ve devrimin sorunlarını tartışmak üzere park forumlarını (mahalle meclislerini) örgütleyip toplandıklarında onlar mahallenin sorunlarını tartışalım dediler. Leninist Parti kitlelerin önüne Geçici Devrim Hükümeti koyalım dediyse, devrim ve iktidar hedefini başa alalım dediyse onlar kendi zavallılıklarını kendi darkafallılıklarını gizlemek için Leninist Parti'yi uçmakla, ayakları yere basmamakla suçladılar.

Küçük burjuva hareketin dışında orta sınıflara, özellikle de kır ve kentlerdeki küçük mülk sahiplerine gelince, bu kesim doğası gereği proletarya ile büyük burjuvazi arasında gidip gelecektir. Burada önemli olan bu kesimleri proletaryanın mı yoksa büyük burjuvazinin mi saflarına kazanacağıdır. Proletarya bu kesimleri en azından önemli bir bölümünü kazanmadan bu topraklarda iktidar olamaz. Burada başka bir çözüm, başka bir yol yoktur. Bunun dışındaki her yol düzene devam, düzenin bekasına, burjuva toplumun devamına çıkar. Bunu anlamak ve anlatmak hayati önemdedir. Bu gerçeği anlayan hiç kimse "adalet" gibi boş sözlerle aldanmayacak, bunlarla oyalanmayacaktır. Zira artık burada "iktidar dışında her şey hiçbir şeydir".

Devrimin güncel bir olgu haline geldiği, sınıflar savaşımını iç savaş düzeyinde sert bir seyir izlediği bir yerde "gaz bombası yasaklansın" demekle "adalet" demekle, "hesap sorma" bilinciyle, "halk bostanları"yla vb. boş işlerle, boş sözlerle oyalanmak, eğer devrimde ihanet değilse aptallıktır. Mücadelenin bu kadar sertleştiği, devrimin somut bir olgu haline geldiği bir yerde sonucunu proletarya ve hakların mücadelesi belirleyecektir. Devrim ve iktidar hedefiyle ileri atılmaları belirleyecektir.

Hema'da İşçiler Ocağa İnmedi

Zonguldak'ta bulunan HEMA maden ocağında 18 işçinin işten atılması üzerine işçiler 28 Ağustos'ta ocağa inmedi.

HEMA maden ocağında işçiler daha önce de çalışma şartlarının düzeltilmesine ve işten atılmalarına ilişkin eylemler yapmışlardı. Taleplerinin karşılanacağı yönünde sözler verilmesi üzerine eylemlerini sonlandırmışlardı.

HEMA maden ocağından 18 işçinin işten atılması verilen sözlerin yerine getirilmemesi üzerine maden ocağı önüne gelen yaklaşık 300 kadar işçi ocağa inmeyerek üretimi durdurdu.

İşçilerden bir kısmı işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin alınmaması nedeniyle ocağa inmediklerini belirtirken bir kısmı da işten atılan arkadaşları işlerine geri dönmeye kadar ocağa inmeme kararında olduklarını söyledi.

Genel Maden İşçileri Sendikası Armutçuk Şube Başkanı İsa Mutlu ise 2,5 aydır TTK ve HEMA yetkilileri arasında anlaşmazlık bulunduğunu bunu çözmeye çalıştıklarını belirterek bu sabah itibarıyla 18 işçinin iş akitlerinin feshedildiğini söyledi. "Bugün son günleri. Kıdem tazminatları hesaplarına yatırılacak. Oysa biz günlerdir bu arkadaşlarımızın işlerinden atılmaması için mücadele veriyorduk. Artık bıçak kemiğe dayanmış du-

rumda. İşçi arkadaşlarımız işten atılmaları tepki olarak ve arkadaşlarına destek olmak amacıyla ocağa inmeme kararı aldılar." dedi.

Hattat Holding bünyesinde bulunan Hema A.Ş.'de çalışan maden işçileri, 20 işçinin işten çıkarılmak istenmesi üzerine Temmuz ayında da arka arkaya eylemler yapmıştı. İşçiler son olarak 17 Temmuz'da TTK Genel Müdürlüğü önüne yürüyerek 20 işçinin işten çıkarılma kararını protesto etmiş, eylemi Zonguldak Valiliği önünde sürdürmüştü.

Genel Maden İşçileri Sendikası (GMİS) Genel Başkanı Eyüp Alabaş, işçilerden oluşan bir heyetle birlikte Vali Ali Kaban ile bu sorunu konuşmuştu. Valiyle görüşmelerinin ardından işçilerin karşısına çıkan Alabaş, şirket sahibiyile yaptığı görüşmelerde, iş akdi feshedilen işçilerle ilgili tebliğatların durdurulduğu ve geri çekildiğini açıklamıştı. Hema işçileri kendilerine verilen bu söz üzerine eylemlerine son vermişlerdi.

Hema Madencilik, Soma Katliamı'nın ardından başlayan denetimleri gerekçe göstererek ocağı kapatıp 850 işçiyi işten çıkarmakla tehdit etmişti.

"Korumuzu Rahat Bırak!"

Validebağ Korusu'nda Huzurevi'nin karşısına yapılmak istenen otoparka karşı çıkan Validebağ halkı eylemler yapıyor. Projeye karşı ilk tepki olarak 19 Ağustos günü bir forum düzenlendi ve forumdan sonra otopark bariyerleri yıkıldı.

Validebağ Gönüllüleri Derneği'nin ve çevre sakinlerinin çağrısı üzerine Validebağ Huzurevi Çay Bahçesinde düzenlenen foruma Üsküdar, Validebağ ve Kadıköy mahallelerinden sakinlerin yanı sıra İstanbul'daki forumlardan çevre derneklerinden gelen bir çok kişi katıldı.

Forum sırasında ağaçlık alana "AVM'leri Yık Park Yap Korumuzu Rahat Bırak! #Koruyuz Kuru - Kadıköy Kent Dayanışması" pankartı asıldı.

Konuşmalar yapıldı. Katılımcılar polislerin kamera ile kayıt yaptığını fark ettiklerinde ise halk "Polis Dışarı!", "Polis Validebağ'dan Defol" sloganlarıyla polisi parkın dışına kovaladı.

Forumlardan, derneklerden ve çevre sakinlerinden Validebağ Korusu ve çevresinin korun-

masına ilişkin yapılabilecekler ve mücadele yöntemleri konusunda öneriler alınarak paylaşımlarda bulunuldu. İlk adım olarak da bu otoparkın yapımına izin vermemekle başlayacaklarını duyurdular.

Geç saatlere kadar süren forumun sonunda halk, Huzurevi karşısında çevresi bariyerlerle çevrili otoparka giderek şantiye alanını çeviren bariyerleri yıktı.

31 Ağustos günü de akşamüzeri, otopark alanı için kesilen ağaçların yerine yenilerini dikmek istediler.

Nasıl Taksim'de Gezi Parkı halka kapatılıyorsa, burada da koruluk polis barikatlarıyla Üsküdar halkına kapatıldı. Alana fidan dikimi için giren 40 kişi, kısa sürede 200 kişiye çıktı. Fidanların dikimi sürerken, polis alana girerek halkı parkın dışına sürdü. "İzinsiz dikim yapılamayacağı" söyleyen polis, henüz dikilmemiş olan fidanlara da el koydu. Halkın ısrarcı tavrı karşısında polis geri çekilerek koruyu boşaltmak zorunda kaldı. Halk da gece boyu, diktiği fidanları koruyabilmek için nöbete başladı.

#ŞENGALDE KATLIAMI DURDUR

Hadi ninni benim kuzum,
ninni benim kızım, ninni benim
oğlum ninni...

Şengal şehrinde susuz kaldık,
aç kaldık, dağlara çıktık.

Dağlara çıktık gökyüzüne
yakın bir yere . Öldürdüler kız
kardeşimi, abimi...

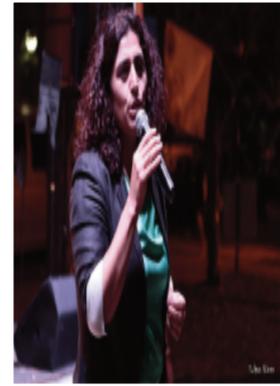
Vay anam havar, vay babam
havar, vay bana havar...

Duyuyor musunuz? Şengal
de dağlardan yükselen feryatları.
Ananın feryadını, ağlayan çocuklarına
torbayı karıştırıp "bir şey yok,
bir şey yok ne verim ki" çığlığını.
İki küçük kızını, yaşamasını istemediği
en kötü muameleyle karşı hayatlarına son
verip kendi canına kıyan babanın
sessiz çığlığını, yürümekten açlıkla,
susuzlukla sınanmış küçük bedenlerin
haykırışlarını...

Bu çığlığı, feryadı, kavga
gibi, umut gibi, yaşam gibi yüreğinde
hissedip RABIN SERXWE Şengal parçasıyla
insanlığın verdiği bu büyük sınava

ithaf eden Emeğe Ezgi Kadıköy
Yoğurtçu parkından yükselttiği
ağıtla herkesi içine çekti. Günün
aydınlığından, gecenin zifirine

süren bir günün en belirgin özeti
bu ağıt olabilir.

HDK Gençliğinin düzenlediği
Şengalle Dayanışma Gece-
sine katılan gruplar günün
aydınlık saatlerinde hazırlıklarını
sürdürdüler. Çimenlerin üzerinde
süren tatlı, sohbetli bekleyişler
Ezidi halkın inanışları ve tarihçelerinin
anlatıldığı soru-cevap şeklindeki
forumla başlamış oldu. Dayanışmaya
katılmak isteyen gönüllüler, dostlar
Yoğurtçu parkını katılımlarıyla
güçlendirmeye devam ederken HDP Eş
Başkanı Sabahat Tuncel de kalabalık bir
Forumun ardından Devinim Tiyatro
Atölyesi ÖZGÜRLÜK

ÇİĞLIGI oyunu herkesi Ortadoğu da kadın olma üzerine empati kurmaya davet etti.

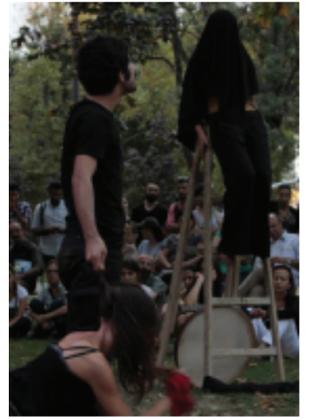
Masalın Aslı müzik grubunun kendine has yorumlarının ardından HDP Genel Başkanı

Sabahat Tuncel birlik ve mücadele mesajı verdi. Yasaklanan Dünya Barış Günü Mitingine yönelik koydukları iradeyle Kadıköy'de olacaklarını dile getirdi Barış İçin Devrim Devrim için Savaş diyen Grup EMEĞE EZGİ Rabin Serxwe-Şengal Milyonlar, Gerillame ve ADIM DENİZ şarkılarıyla, katılımcıları ağıtlarla hüzünlendirirken, coşkulu ve umut dolu eserleriyle coşturdu.

Birçok amatör grubunda yer aldığı gecede son olarak Yasemin Göksu Ahmet kaya parçalarıyla kitleye veda ederken güzel bir potpori ile herkesi park meydanında halayla coşturdu.

Düzenlenen gecede mesajlar ortak, bir halk katlediliyor ve bir devrim boğulmak isteniyor. Buna karşı anacak, birlik, dayanışma ve mücadele ederek bir halkın yanında olabiliriz.

RABIN SERXWE

Hamza Baba Festivali

İzmir Kemalpaşada Alevi örgütlerince düzenlenen Hamza Baba Festivali 30-31 Ağustos günlerinde gerçekleştirildi. Festivalin ikinci gününde Tolga Sağ, Dertli Divanı gibi sanatçılar sahne aldı.

Bizler de Ayışığı Sanat Merkezi olarak Hamza Baba Festivalinde standımızı açarak yer aldık. Gün boyunca standımız yoğun ilgi gördü. Festival alanında Mücadele Birliği gazetesi ve Şimdi Devrim Zamanı vurgusunu yaptığımız bildirilerimizi dağıttık.

Dağıtımlarımız sırasında çadırlarına uğradığımız ve standımıza uğrayan insanlarla sohbet ettik.

Etkinlik Konserlerin ardından sona erdi.

Mücadele Birliği/İZMİR

Gezi'de Ölümsüzleşenler İçin Pink Floyd

İzmir'de sendika konfederasyonlarının ve belediyelerin katkılarıyla TMMOB'un organize ettiği Pink Floyd parçalarından oluşan bir konser düzenlendi.

İzmir'in yerel bir grubunun sahne aldığı konser, Gündoğdu Meydanı'nda saat 21.00'de başladı. Binlerce İzmirlinin izlediği konser alkışlar ve Gezi sloganlarıyla sürdü.

20 parçalık bir konserin tam ortasında Gezi'de yitirdiklerimizin aileleri sahneye davet edildiler. Abdullah Cömert'in annesi ve abisi, Ahmet Atakan'ın annesi, Ali İsmail'in abisi ve Ethem Sarısülük'ün bir yakını sahneye çıktığında duygusal anlar ve öfke yoğunluğu yaşandı. Teker teker tüm ailelerin konuşma yaptığı etkinlikte, tüm aileler mahkemelere katılım çağrısını yaptılar. Ailelerin konuşmaları sık sık sloganlarla kesildi. Binlerce İzmirli ailelere "Hepimiz Çocuğunuz!" dedi. Ailelerin sahneden inmesiyle sahne arkasında da duygusal anlar yaşanmaya devam etti.

Ardından konser alkışlarla geç saatlere kadar coşkuyla sürdü.

Mücadele Birliği İzmir

Urla Dördüncü Toprak Sahne Tiyatro Festivali

Sanat sepet diye çıktık yola. Başladık yazmaya, üretmeye. Ürettiklerimizi oynamaya. Her şeyi dert edindik kendimize. E sığamadık olduğumuz yere. Taştık sokaklara, işçi eylemlerine, emekçi semtlere ah bizim o güzel insanlarımıza. En güzel eserimiz olan ayaklanmaya naçizhane birkaç dize ekleyerek, çıkamadık kapalı mekanlara. Nasıl ki yoksulun matbaası duvarlardır, bizim gibilerin de sahnesi sokaktır. Aıştık sahne tozu yeri biber gazı yemeğe. Bütün ezilenlerin, sömürülenlerin, isyan edip başkaldıranların sanatını icra edenler kulağımızı kabarttık tiyatrolar buluşmasına.

Seferihisar gibi Urla'da da dördüncüsü gerçekleşecek olan Toprak Sahne Tiyatro Festivaline hazırlıklarımızı tamamlayıp, otobüsümüzü ayarlayıp, 20 kişi koyulduk yola. Bizi güzel bir kamp alanı, cam gibi suyu olan bir deniz, atölye çalışmaları, seminerler, akşamları sahne oyunları, köylerde sokak oyunları, arasan bulamayacağın tiyatro hocaları, paha biçilmez sohbetler, harika dostluklar bekliyordu.

Tabii her şey bu kadar güzel gider de bir çapanoğlu çıkmaz mı bu işin içinden diye düşünebilirsiniz. Öyle de oldu. Duyumumuz vardı ancak gözlerimizle görüp müdahil olduktan sonra daha net anladık. Urla küçük bir yer, tanıdığımız kadarıyla misafirperver insanları var ancak görünmeyen yüzünde tiyatro ve sanata zincir vuran bir belediye anlayışı da var.

Festivalin yapılmasında belediyeyle aralarında sürtüşme yaşayan Toprak Sahne, kendi imkanlarıyla her şeye rağmen ekşiyle gediğiyle bir organizasyona girişmiş. Güzel de bir çaba. Açılış oyunundan önce zabıtaların Demokrasi Parkı'na gelip "bu parkta belediyeden izinsiz festival yapamazsınız" diye diretip oyunların gecikmesine yol açması hoş değildi. Kaldı ki Gezi sürecinde "parklar halkındır" diyerek forum alanlarına çevirmiştik. Bununla yetinilmedi tabii, 2. gün başka bir sorun, 3.gün trafoya vurulan zincir, 4. gün köy yolunda "ihbar var" deyip durdurulan araçlarımız... Festival olmasın diye gayret ve çabalar yoğun şekilde hizmete sunulmuş. "Baskılar bizi yıldıramaz" dedik faaliyetlerimize devam ettik.

Oyunculuk atölyesi sonucunda Yaşar Gündem Hocayla üretilen Aziz Nesin'in Camgöz oyunu son gün Uzunkuyu Köy halkına gösterildi. Devinim Tiyatro Atölyesi olarak Şengal, Rojava ve Filistin'e yönelik hazırladığımız dansa, harekete ve ritme dayanan Özgürlük Çığlığı sokak oyunumuzu Özbek köyünde sergiledik. Oyunumuza beğenilerini sunan Yaşar Gündem ve İtil Özgentürk Hocamıza teşekkürlerimiz ile tlettikten sonra, köy köy dolaşmaktan sıkılmayan Mehmet Esatoğlu ile Tiyatro Simurg'dan Tersaneler ve Nerede Bu Adalet oyunu, Devinim ve Drama

Kumpanya'dan Karanlık oyunu, Duvara Karşı Ekibi'nden Direniş oyunu, Yeni Kapı Tiyatrosundan Aziz Nesin Oyunu, Beritan Erdal Ayna'dan Katliamlar sokak oyunları, Eski Şehir Tepebaşı Belediye Gençlik Tiyatrosu'ndan Palto ve Kütahya Sanat Tiyatrosu'ndan Ben Ruhî Bey Nasılım sahne oyunları ve Tiyatrolar'dan Modern doğaçlama tiyatro festivalinde izlemeye değerdi.

Unutmadan festival boyunca çadırlarıyla kamp alanında yer alan, geceleri müzikleriyle bize eşlik eden Praksis grubuna, sahne performansına ve tiyatrocular için kolektif bir çabayla ürettikleri beste için, İlker Kılıçer'in Şengal'e dikkat çeken pandomim oyunu için ayrıca emeği geçen herkese teşekkürler.

Uzun lafın kısası festival bize, biz festivale çok şey kattık.

Devinim Tiyatro Atölyesi

Devrimci Sınıf Partisi 25. Mücadele Yılında!

“THKO, THKO/MB, TKEP sürecinde yaratılan ne kadar devrimci değer varsa; tümünün ve bu onurlu tarihin temsilcisi olan TKEP/L, mücadele dolu bir geçmişten geliyor, önünde ise devrimci bir gelecek uzanıyor. Daima yüzünü geleceğe, komünizme, devrime çeviren TKEP/L, büyük uluslararası komünist birikim ve otuz yıllık kendi devrimci birikimine dayanarak, sosyalizm ve proletarya diktatörlüğü yolunda, devrim ve devrimde zafer yolunda güvenle yürüyor. Bu yol devrimin zafer yoludur.”

“Karşı devrimin tek tek sosyalist ülkelerde politik iktidarı ele geçirip, sosyalizmin on yıllara dayanan kazanımlarını tahrip etmek, yok etmek için kıyasıya bir çaba içinde olduğu; bunun sonucu sosyalist hareketin dünya çapında bunalıma girdiği; bütün bu gelişmelerden olumsuz etkilenerek, komünizm ve devrim saflarını terk edenlerin gerici kampanyalara giriştiği bir dönemde; marksizm-leninizmin ilkelerini savunma, sosyalizmi gerçekleştirmedeki kararlılık ve proletarya enternasyonalizmini ayakta tutma azmi ve onuru da TKEP/L'nin oldu. Sosyalist dünyanın en bunalımlı döneminde Partimiz TKEP/L, sosyalizmi temsil etti. Emperyalist-kapitalist sistemin tam bir saldırı içinde sosyalizme-leninizme yüklediği bir dönemde "Sosyalizm Kazanacak" diyen emperyalist-kapitalist dünyaya meydan okudu. Yalnızca teorik olarak değil, ideolojik olarak da, pratik olarak da dünyada proletaryanın devrimci ve sosyalist değerlerinin militan müfrezesi TKEP/L oldu. Herkesin sosyalist safları terk ettiği, burjuvaziye sığındığı bir dönemde "Sosyalizm Kazanacak" diyen TKEP/L, bugün uluslararası komünist ve devrimci hareketin en etkin enternasyonalist müfrezesi olarak, devrim ve komünizm yolunda güvenle ilerliyor.

Leninist Parti, Deniz Gezmiş ve yoldaşlarından aldığı devrim ve komünizm bayrağını 24 yıldır şanlı, şerefle, cesaretle dalgalandırıyor.

Dünyanın en vahşi, en kanlı, en gözü dönmüş bir devletin, tekelci sınıf egemenliğinin var olduğu koşullarda bu elbette kolay değildi. Bunun için çok ağır bedeller ödenmesi gerekiyordu. Leninist kadrolar daha yola çıkarken bunun bilincindeydiler ve bu nedenle ödenmesi gereken bedelleri tereddütsüz ödeler.

Ağır polis operasyonlarına, zindanlara, açık infazlara rağmen Partiyi böyle yenilmez kılan olguların başında Partinin programı, dünya görüşü, ideolojisi ve proletaryanın bağımsız sınıf çıkarlarına, emeğin tam kurtuluşuna kesin ve sarsılmaz bağlılığı geliyor.

Partinin programı, ideolojisi ve bunlara dayanan devrimci politikaları sayısız kez sınıf savaşının sert sınavından alınının akıyla geçmiş; her seferinde doğrulukları tartışılmaz biçimde kanıtlanmıştır. Kadrolarının, üyelerinin, sempatizanlarının, taraftarlarının cesareti, kararlılığı, bileğinin bükülmezliği, kaynağını işte buradan alıyor.

Leninist Parti'nin, TKEP/Leninist'in 1 Eylül 1990'dan bugüne kadarki gelişmesi pek çok aşamadan geçmiştir. Bu aşamaların her birinden Parti çelikleşerek, güçlenerek çıkmıştır.

Haziran Halk Ayaklanması ve sonrası Partinin sınıf savaşımı içinde nasıl geliştiğinin, nasıl güçlendiğinin, parti program ve politikalarının sınıf savaşımından nasıl başarıyla geçtiğinin son örneği oldu.

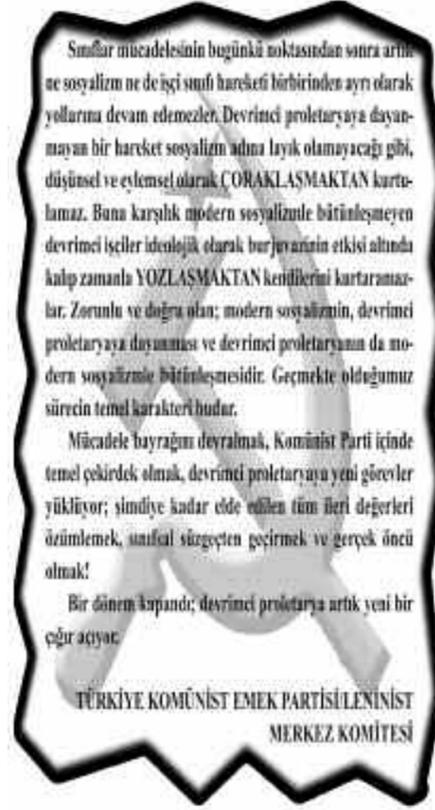
Parti geliyor, güçleniyor. Parti Haziran Halk Ayaklanmasından çok şey öğrendiği gibi, ayaklanmaya da çok şey katmıştır.

Ayaklanmacılar, ilk kez Leninist Parti sayesinde proletaryanın devrimci taleplerini, komünizme kapıyı açan talepleri görme ve öğrenme olanağı buldular.

Her ayaklanan sınıfın ilk hedefi olması gereken devrimci iktidar ve devrimci hükümet hedeflerini ilk kez ve sadece Leninist Parti'den duyduklar.

İlk kez ve sadece TKEP/Leninist'in kendilerine gerçek kurtuluşun yolunu, eylemin içinde, ayaklanmanın ortasında gösterdiğine tanık oldular.

Tutunma, kendini işçi sınıfına tanıtmaya ve sınıf savaşında yerini sağlamlaştırma aşamalarını geride bırakan Leninist Parti, Haziran Halk Ayaklanmasın-

dan sonra devrimin toplumsal güçlerinin pratik öncüsü konumuna yükselme hedefini önüne koymuştur.

Bu hedefin gerçekleştirilmesi sadece Leninist

Parti için değil ama düzene, kapitalizme karşı ayaklanan kitleler için de yaşamsal bir sorundur. Zira, Haziran Halk Ayaklanması da göstermiş bulunuyor ki, bütün politik güçler emekçi sınıflara düzen içi hedefler gösterirken, sadece Leninist Parti onlara devrimci hükümet-devrimci iktidar hedefini gösteriyordu. Sadece Leninist Parti'nin bayrağı üzerinde devrim ve iktidar hedefi yazıyordu.

Şimdi Partiyi pratik olarak öncü parti konumuna yükseltme, emekçi sınıfların, gençliğin, ezilen kitlelerin, Kürt halkının, Alevilerin, ulusal topluluk halklarının öncüsü durumuna getirme zamanıdır.

Ayaklanacak kitleleri, bayrağı üzerinde devrimci iktidar-devrimci hükümet yazılı Partinin devrimci politikaları etrafında toplamak, onları Partinin politik etkisi altına alma zamanıdır.

Güç biriktirmek ve Partiyi bir güç örgütü düzeyine yükseltmek zamanıdır.

Devrim Biziz Biz Devrimizi!

Bu sloganın en somut, en canlı, en anlamlı ifadesini on milyonların harekete geçtiği Haziran Halk Ayaklanması sırasında gördük!

Leninist Parti dışında hiç bir örgütlü güç, hiç bir parti kitlelere devrim ve iktidarı işaret etmeyi aklının ucundan dahi geçirmedir! Böylece, tüm parti ve çevreler sadece Leninist Parti'nin değil ama kitlelerin de gerisinde olduklarını pratiğin içinde göstermiş oldular.

Onun için bir kez daha: Devrim ve İktidarın fetihle taçlanacak bir zafer için Leninist Partinin bayrağı altında toplanalım!

Zaferi Kazanmak İçin Leninist Parti Saflarında Birleşelim

Emekçi Halklarımız, Gençlerimiz Ve Kadınlarımız

Savaşlar içinde barışa hasret bir dönemde yaşıyoruz. Baskılar altında özgürlüğe aç, mutluluğa muhtaç yaşıyoruz.

Yalanlar altında dürüstlüğe hasret, hırsızlar cumhuriyetinde onurlu kalmanın bedelini ödeyerek yaşıyoruz.

İşçiler, emekçiler olarak bir avuç azınlığın şatafatlı hayatlarının yükünü omuzlarımızda taşımamızın ağırlığıyla iki büklüm yaşıyoruz. Onlar saltanatlarını sürerken biz yarı aç yarı tok, kimi zaman işsiz, tıkdığımız işletmelerde günler boyu güneşi hiç görmeden yaşıyoruz.

Gençler olarak gelecek güvencesinden yoksun, yarın ne olacak korkusuyla yaşıyoruz.

Kadınlar olarak "namus cinayetleri"nde katledilip, her adımda şiddete ve cinsiyetçi ayrıma kurban edilirken, evlerde, işletmelerde kölelerin kölesi olarak yaşıyoruz.

Kürtler olarak ulusal hakları ellerinden alınmış, kendi kaderini tayin hakkından mahrum bırakılmış olarak yaşıyoruz.

Ulusal topluluklar olarak sürekli yok sayılmış, aşağılanmış, düşmanlaştırılmış olarak yaşıyoruz.

Emekçi Halklarımız, Gençlerimiz Ve Kadınlarımız

Biz, toplumun büyük çoğunluğu, her gün yaşamdan kovuluyor, aşağılanıyor, yok sayılıyor, baskı altında tutuluyoruz.

Ama artık yeter! İşsizliğin pençesinde kıvrılmak, üç kuruşa acımasızca çalıştırılmak, işten atılma tehdidiyle hakaretlere sessiz kalmak istemiyoruz!

Yok sayılmak, onların istediği gibi olmak, devletin Alevisi, devletin Kürdü olmak istemiyoruz!

"Namus bekçilerinin" oynacağı olmak, eve kapanıp köle olmak, kadın olduğumuz için toplumsal hayattan dışlanmak, pazarlarda satılmak istemiyoruz!

Yaşam biçimimize karışılmasını, nasıl düşünüp nasıl yaşayacağımızın dikte edilmesini, kendi düşüncemize ve yaşam tarzlarımızın bize dayatılmasını istemiyoruz!

Bu kahredici prangalarla, bu boyundurukla yaşamak istemiyoruz! Hayır, bin kere hayır!

Özgürlüğümüzü istiyoruz. Kendi geleceğimizi kendi ellerimize almak istiyoruz. Yaşam biçimimize hoyratça karışılmasını istiyoruz. Tüm inançlarımız, yaşam biçimlerimizin, ulusların, ulusal topraklarımızın kardeşçe ve özgürce birlikte yaşamalarını istiyoruz. Hiçbir şekilde horlanmadan, bizzat "kendimiz olarak" yaşamak istiyoruz.

Emekçi Halklarımız, Gençlerimiz Ve Kadınlarımız

Bunun yolu ne sandıktan geçer, ne parlamentodan, ne de oyuna dönen anayasa ve yasalardan. Bunun yolu bizzat Haziran ayaklanmasında yaşayıp gördüğümüz gibi kendi gücümüzün bilincine varmaktan geçer! Bunun yolu sokaktan, kendi iktidarımızı kurmaktan geçer! Bunun yolu zora dayalı

devrimle burjuva devlet aygıtının havaya uçurulmasından, sosyalist bir toplumun inşasından geçer!

Diktatörlükler kimi zaman sandıkla kurulur ama asla sandıkla yıkılmazlar. Aksini iddia edenler yalan söylüyorlar. Sandığı çağırıyorlar. Hem de ne için! Bir faşistin karşısına bir başka faşisti koyarak sizi kandırmak için. Bu köhnemiş düzenbazların seçim oyunlarını, gözümüzün içine bakarak bize yalan söylemelerini gördük. Biz değişimden, özgürlükten bahsettikçe onlar bizi daha fazla karanlığa gömecek oyunlar oynadılar. Bu düzenbazlıklara karnımız tok!

Emekçi Halklarımız, Gençlerimiz Ve Kadınlarımız

Çözüm de umut da kendi ellerimizde! Ayaklanma sırasında gördük ki, birlikte iken, örgütlü iken, istediğimizi başarabileceğiz güçteyiz. Ve yine gördük ki, birleşmezsek, örgütlenmezsek bir dal parçası kadar zayıfız.

Uzun yıllardır bu köhne düzene karşı mücadele halindeyiz. Gezi ayaklanmasından bu yana daha deneyimli, daha azimliyiz. Artık bu devrimi başaracak güçteyiz! Emeğin iktidarını kurmak için, kendi kaderimizi kendi ellerimize almak için, kardeşçe barış içinde bir dünya inşa etmek için, kapitalist sömürüye son vermek için ileri atılalım. Denizlerin yolundan ilerleyelim, zaferi kazanmak için Leninist Parti saflarında birleşelim, kendi iktidarımızı kuralım.

Şimdi Devrim Zamanı!
Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak!

Leninist Tutsaklardan Mesaj Var

Merhaba,

"Biz bir meşale yakarız arkadan geleceklerin yolu aydınlanır." 45 yıl önce bu şiarla çıkıldı yola. 1990 yılında ise tüm oportünizmin ve sağ eğilimin "sosyalizm bitti" çığlıklarına Leninist Parti "Sosyalizm Kazanacak" şiarıyla başladı uzun devrim yürüyüşüne.

Bugün Proletaryanın Devrimci Sınıf Partisi Leninist Parti'nin 25. yılına girişini kutluyoruz. 25 yıldır soluksuz devam eden bir süreç ve her adımda devrime ve sosyalizme yaklaşmanın haklı gururuyla büyük adımlarla ilerliyoruz.

İdeolojik ve politik öncülüğü kitlelerce doğrulanmış, Marksizmi-Leninizmi temel alan hedefleri ve Türkiye-K.Kürdistan birleşik devriminin öncü partisi Leninist Parti, 25. yılında iktidar hedefini yükseltiyor, işçi sınıfı ve emekçileri bu iktidarı kurmaya çağırıyor.

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK!

DEVRİMCI HÜKÜMET DEVRİMCI İKTİDAR!

Tekirdağ Zindanından Leninist Tutsaklar